

BIULETYN

Akademii Obrony Narodowej

Kwartalnik nr 4(36) październik-grudzień 2008 r. Rok VII ISSN 1642-0128

**Święto
Niepodległości**

Od Redakcji

Droży Czytelnicy!

Rozpoczął się nowy rok akademicki, a wraz z nim nastąpiły istotne zmiany w strukturze organizacyjnej naszej uczelni.

O funkcjonowaniu nowo powstałego Wydziału Zarządzania i Dowodzenia opowiedział nam (na s. 2) jego dziekan płk dr hab. inż. Jarosław Wolejszo.

W ostatnim tegorocznym numerze „Biuletynu AON” przeczytają Państwo także o takich wydarzeniach akademickich jak: obchody Święta Niepodległości, wizyty delegatów, wykłady przedstawicieli zespołu ekspertów bolońskich, obrady Senatu AON, czy inauguracja roku akademickiego.

Na naszych łamach znalazły się również informacje dotyczące konferencji naukowych: *Irak 2003–2008. Misja dla pokoju, Badania Operacyjne i Systemowe BOS 2008* oraz *Wsparcie teleinformatyczne dowództw w działaniach wojsk lądowych*, które odbyły się w murach naszej uczelni (s. 6–11).

O wyróżnieniu, które za całokształt dorobku naukowego, otrzymał od ministra obrony narodowej prof. Piotr Sienkiewicz, mogą Państwo przeczytać na stronach 14–15 Biuletynu.

W tym numerze nie zabrakło także informacji o ćwiczeniach akademickich, jak również o wydarzeniach kulturalnych i sportowych. Ponadto serdecznie zachęcamy do lektury artykułów z działów: „Akademia w mediach” oraz „Sprawy pracownicze”.

Na ostatnich stronach, wzorem poprzedniego numeru, znalazły się humor i krzyżówka, za której rozwiązanie na zwycięzców czekają nagrody!

Ewa Ciunowicz

redaktor naczelna

Na okładce: Grób Nieznanego Żołnierza w Warszawie.
Fot. M. Ciunowicz.

Autorami fotografii z obchodów Święta Niepodległości w AON, zamieszczonych na wewnętrznej stronie okładki, są: Irena Koziarek i Ewa Ciunowicz.

Wywiad

Rozmowa z dziekanem Wydziału Zarządzania i Dowodzenia
płk. dr. hab. inż. Jarosławem Wolejszo2

Temat numeru

Narodowe Święto Niepodległości5

Wydarzenia

Konferencje naukowe6
Nasi goście11
Wjazd zagraniczne12
Prof. Sienkiewicz nagrodzony przez ministra14
Nagroda za najlepszą rozprawę doktorską16
Wykłady bolońskie16
Z obrad Senatu AON17
Awansowali19
ProQuest Military Collection w Akademii19
CSiKGW w ćwiczeniu „Stokrotka 2008”20
Centrum Szkolenia OPBMR w SZ RP22
Z Klubu Absolwentów ASG WP i AON23

Z życia studentów

Gaudeamus zabrzmiął...24
Wzrastać, dojrzewać: oto zadanie młodego człowieka25
Z prac licencjackich: Obiekty dużego miasta jako potencjalny
cel ataku terrorystycznego26
Wielkie otrząsiny studentów AON27

Kultura

W Klubie AON: Koncert Ryszarda Rynkowskiego28
Musical wszech czasów29

Sport i rekreacja

Nowy rok akademicki na sportowo30
Varsoviada 2008 – ogromny sukces naszych sportowców31
Wspomnienia z maratonu w Podgoricy32

Turystyka

Złota Praga35

Akademia w mediach

XVI Zjazd Redaktorów Gazet Akademickich37
Nie tylko sensacja39

Sprawy pracownicze

Bezpieczeństwo i Higiena Pracy: Praca przy komputerze. Cz. II 40

Prawo

Zmiany nazw uczelni41

Wydawnictwa

Bezpieczeństwo narodowe i zarządzanie kryzysowe w Polsce
w XXI wieku – wyzwania i dylematy42

Nasze tradycje

Wizerunek literacki podchorążych Królestwa Polskiego –
Andrzej Wajda43

Rozrywka

Na półce z książkami49

Rozmowa z dziekanem Wydziału Zarządzania i Dowodzenia płk. dr. hab. inż. Jarosławem Wolejszo

Od 1 września 2008 roku w AON funkcjonuje Wydział Zarządzania i Dowodzenia. Jakie są jego uwarunkowania organizacyjne?

Wydział Zarządzania i Dowodzenia powstał z połączenia Wydziału Wojsk Lądowych – posiadającego uprawnienia do nadawania stopnia doktora habilitowanego i doktora w dziedzinie nauk wojskowych, Wydziału Lotnictwa i Obrony Powietrznej – który posiadał uprawnienia do nadawania stopnia doktora nauk wojskowych, a także Instytutu Ekonomii i Logistyki – funkcjonującego wcześniej w strukturze Wydziału Strategiczno-Obronno. Nowy wydział w całości przejął dotychczasowy potencjał kadrowy oraz dorobek wymienionych podmiotów, i dalej, zgodnie z przepisami nowego prawa, będzie kontynuował zadania dydaktyczne i naukowo-badawcze.

Z jakich jednostek obecnie składa się wydział i przed jakimi zadaniami stanęła jego kadra?

Struktura wydziału obejmuje trzy instytuty: Wojsk Lądowych, Lotnictwa i Obrony Powietrznej, Logistyki, a także dwie katedry: Działań Połączonych oraz Zarządzania.

Największą jednostką organizacyjną wydziału jest Instytut Wojsk Lądowych, powołany do programowania i prowadzenia działalności dydaktycznej i naukowo-badawczej, zgodnej z kierunkami studiów, ale także na potrzeby innych wydziałów i centrów AON oraz instytucji MON, zwłaszcza SG WP i DWLąd. W instytucie rozwiązane są przede wszystkim problemy dotyczące

Płk dr. hab. inż. Jarosław Wolejszo, absolwent Wyższej Szkoły Oficerskiej Wojsk Pancernych (1985). W 1998 r. uzyskał stopień doktora, zaś w 2004 r. doktora habilitowanego w dziedzinie nauk wojskowych. Po ukończeniu z wyróżnieniem Akademii Obrony Narodowej (1996) został asystentem w Katedrze Taktyki Ogólnej, a następnie w Katedrze Dowodzenia i Łączności. W kolejnych latach był: adiunktem w Instytucie Zarządzania i Dowodzenia, kierownikiem Zakładu Systemów Dowodzenia i Metodyki Szkolenia Dowódcztw, komendantem Instytutu Zarządzania i Dowodzenia, zastępcą komendanta – prodziekanem Wydziału Wojsk Lądowych, komendantem-dziekanem Wydziału Wojsk Lądowych. W 2008 roku został dziekanem Wydziału Zarządzania i Dowodzenia.

użycia wojsk lądowych (wszystkich rodzajów wojsk wchodzących w ich skład, z wyłączeniem problematyki wojsk obrony przeciwcchemicznej, którą zajmuje się Centrum OPBMR) w operacjach organizowanych na czas kryzysu i wojny.

Kształceniem i prowadzeniem badań naukowych związanych z działaniem sił powietrznych i lotnictwa cywilnego zajmują się pracownicy Instytutu Lotnictwa i Obrony Powietrznej. Prowadzą oni działalność dydaktyczną i naukową w obszarach: użycia rodzajów lotnictwa, użycia wojsk radiotechnicznych i OPL sił powietrznych, dowo-

Biuletyn Akademii Obrony Narodowej

Redaktor naczelna: **Ewa Ciunowicz** tel./fax 022-681-40-32, e-mail: biuletyn@aon.edu.pl,

zespół redakcyjny: **Agnieszka Adamiak**,

stała współpraca: **Anna Antczak, Marlena Niemiec**,

opracowanie graficzne, skład i łamanie: **Dariusz Łysio**,

fotografie: **Irena Kozialek, Zdzisław Rutkowski**,

korekta: **Ewa Sępińska**,

Wydawca: Akademia Obrony Narodowej.

Naświetlanie i druk: Wydział Wydawniczy AON, zam. 1233/WAON, zamknięcie numeru: 27.11.2008 r., nakład: 800 egz.

Adres redakcji: Akademia Obrony Narodowej 00-910 Warszawa 72, al. gen. A. Chruściela 103, bud. 25.

Wydanie internetowe: www.aon.edu.pl.

Redakcja zastrzega sobie prawo do skrótów, adiacji oraz zmiany tytułów nadesłanych tekstów. Materiałów niezamówionych nie zwracamy.

Publikowane artykuły wyrażają indywidualne poglądy autorów.

Artykuły są sprawdzane przez system antyplagiatowy.

dzenia siłami powietrznymi, szkolenia sił powietrznych, a także funkcjonowania lotnictwa cywilnego i jego instytucji.

W kręgu zainteresowań kadry Instytutu Logistyki znajdują się: logistyka, a w szczególności szeroko rozumiana sfera zabezpieczenia logistycznego wojsk przygotowywanych, wydzielanych i biorących udział we współczesnych operacjach militarnych i niemilitarnych, problemy przygotowania kadry logistyki do realizacji zadań zabezpieczenia logistycznego we wszystkich rodzajach działań, a także ekonomia i finanse.

W Katedrze Działów Połączonych z kolei rozwiązywane są problemy merytoryczne w działaniach wojennych, operacjach reagowania kryzysowego i misjach pokojowych. Jej kadra, oprócz działalności naukowo-badawczej, przygotowuje słuchaczy do uczestnictwa w określonych misjach i operacjach dowództw, sztabów i wojsk.

Najmłodszą jednostką organizacyjną wydziału jest Katedra Zarządzania, której pracownicy zajmują się problematyką zarządzania organizacjami. Prowadząc działalność naukowo-badawczą z zakresu rozwoju teorii w obszarze zarządzania, przygotowują i modyfikują programy kształcenia na kierunku zarządzanie, a także opracowują materiały dydaktyczne. Ponadto katedra prowadzi we współpracy z cywilnymi ośrodkami naukowo-badawczymi działalność ekspercką w sprawach dotyczących zarządzania oraz propaguje osiągnięcia naukowe katedry w środowisku akademickim.

Czy oprócz tego wydział nawiązał współpracę z innymi instytucjami?

Tak. W celu realizacji zadań wydział podjął współpracę z poszczególnymi zarządami Sztabu Generalnego, Dowództwem Wojsk Lądowych, Dowództwem Sił Powietrznych, Dowództwem Operacyjnym SZ, Inspektorem Wsparcia SZ oraz dowództwami wybranych związków taktycznych i oddziałów SZ. Istotne miejsce w ramach współpracy w systemie edukacji obronnej zajmują również kontakty z Wojskową Akademią Techniczną oraz Wyższą Szkołą Oficerską Wojsk Lądowych, Wyższą Szkołą Oficerską Sił Powietrznych

Fot. I. Koziarek

Podczas wywiadu, z prawej dziekan WZiD ptk dr. hab inż. Jarosław Wotejszo, z lewej prodziekan WZiD ptk dr. hab. inż. Marek Wrzosek

i Akademią Marynarki Wojennej, a także wieloma innymi instytucjami obronnego systemu państwa.

Jak wygląda obecnie działalność dydaktyczna na wydziale?

Zmiana struktury organizacyjnej uczelni, a szczególnie powstanie nowych wydziałów oraz Centrum Kształcenia Kursowego Oficerów, spowodowało modyfikację w dotychczasowym podziale zadań. W celu sprawnej ich realizacji rektor-komendant AON przydzielił Wydziałowi Zarządzania i Dowodzenia zadania dydaktyczne i organizacyjne związane z prowadzeniem:

- studiów doktoranckich,
- studiów I i II stopnia na kierunkach: zarządzanie, logistyka oraz – do czasu zakończenia studiów – na kierunkach: ekonomia, a także zarządzanie i dowodzenie,
- studiów podyplomowych: operacyjno-taktycznych (dla oficerów), logistyki systemów gospodarczych, zarządzania bezpieczeństwem informacyjnym, zarządzania lotnictwem, oraz wyższego kursu operacyjno-strategicznego (dotychczasowego PSOS dla oficerów).

Jakie znaczenie dla wydziału ma kształcenie studentów cywilnych?

Obecność studentów cywilnych na studiach pierwszego i drugiego stopnia wnosi nową jakość do procesu kształcenia. Przygotowanie tych młodych ludzi do pracy kierowniczej i sztabowej,

na podstawie udziału w ćwiczeniach dowódczo-sztabowych zapoczątkowanych na Wydziale Wojsk Lądowych, wysoko ocenili oficerowie w ćwiczących dowództwach, jak i szefowie Powiatowych Zespołów Zarządzania Kryzysowego.

Wart podkreślenia jest udział naszych cywilnych studentów w przedsięwzięciach międzynarodowych. Sukcesem jest drugie miejsce Małgorzaty Ćwiklicz i Renaty Omiljanowicz, w sekcji tematycznej zarządzania, konkursu rozstrzygniętego w maju bieżącego roku podczas naukowej konferencji studentów w Liptowskim Mikulaszu.

Z jakimi problemami musieli się zmierzyć pracownicy naukowo-dydaktyczni wydziału oraz jakie zmiany będą konieczne w przyszłości?

Wydział Zarządzania i Dowodzenia przede wszystkim musiał zmierzyć się z problemami organizacyjnymi. Zarówno struktura, zadania, jak i warunki lokalowe oraz socjalne wymagały odmiennych rozwiązań. Obecnie dużym wyzwaniem jest budowa laboratorium zautomatyzowanego systemu dowodzenia Szafran. W tym celu Akademia kontynuuje działania zmierzające do pełnego wdrożenia zarówno w procesie kształcenia, jak i w praktyce zautomatyzowanego systemu dowodzenia.

Przejawem nowych tendencji w wydziale jest złożona za pośrednictwem rektora-komendanta

AON do Ministerstwa Obrony Narodowej i Sztabu Generalnego WP propozycja organizacji i prowadzenia, w oparciu o kadre wydziału i zaproszonych ekspertów – kursów specjalistycznych dla uczestników operacji stabilizacyjnych i misji pokojowych. Dążąc do wypełnienia standardów pracy sztabowej podejmowane są również zamierzenia do wdrożenia cyklu zajęć w języku angielskim. Należy zauważyć, że prekursorem tego rodzaju działań jest Instytut Lotnictwa i Obrony Powietrznej, który w bieżącym roku akademickim będzie gospodarzem kolejnego już ćwiczenia wielonarodowego „Powietrzna Tarcza 2009”.

Czy zmianie ulegną również programy studiów podyplomowych?

Myślę, że w przyszłości z pewnością zaistnieje taka potrzeba. Dotychczasowe wysiłki zmierzające do kształcenia oficera-specjalisty rodzaju sił zbrojnych, już nie są wystarczającym elementem przygotowania kadry do nowych wyzwań. Konieczne staje się przykładowo wprowadzenie do programu podyplomowych studiów (PSOT) ćwiczenia z zakresu problematyki działań połączonych, prowadzonych w środowisku wielonarodowym z uwzględnieniem różnych podmiotów konfliktu i całego spektrum zagrożeń asymetrycznych.

Rozmawiała Ewa Ciunowicz

Spotkanie z prof. Krzysztofem Zanussim

13 listopada 2008 r. w Akademii gościł prof. Krzysztof Zanussi, wybitny reżyser filmowy, teatralny i scenarzysta.

Prof. Zanussi, w wykładzie nt. *Dylematy polityki zagranicznej III RP* opowiedział o sztuce dyplomacji oraz sposobach budowania stosunków międzynarodowych. Bazując na swoim bogatym doświadczeniu, zaznaczył jak odmiennie pojmowane są w różnych kręgach kulturowych takie pojęcia jak: przynależność, własność oraz prawda. Zasygnalizował przy tym, jak olbrzymią rolę, w próbach zrozumienia postępowania ludzi, odgrywa sztuka.

Na wykład prof. Zanussiego licznie przybyła kadra naukowo-dydaktyczna oraz studenci AON. Było to pierwsze tego typu spotkanie, zorganizowane w naszej uczelni przez Stowarzyszenie Promowania Myśli Obywatelskiej.

Ewa Ciunowicz.

Fot. I. Koziarek

Narodowe Święto Niepodległości

11 listopada 2008 r. minęła 90. rocznica odzyskania przez Polskę niepodległości. Obchody tego święta w Warszawie rozpoczęły się tradycyjnie mszą świętą w bazylice pw. św. Krzyża. W południe, w uroczystości przed Grobem Nieznanego Żołnierza na placu marszałka Józefa Piłsudskiego wzięli udział najwyżsi przedstawiciele władz państwowych, wojskowych i samorządowych. W dalszej części dnia, warszawiacy mieli okazję podziwiać defiladę historyczną, która przeszła Traktem Królewskim aż do Muzeum Wojska Polskiego, gdzie z kolei odbywał się festyn żołnierski. Zainteresowani mogli obejrzeć m.in. wystawę współczesnego oraz historycznego sprzętu wojskowego, pokaz sprawności żołnierzy 18. Batalionu Desantowo-Szturmowego, czy też zakupić promowane książki o tematyce historycznej i wojskowej. W ramach obchodów Święta Niepodległości, w całym kraju odbyły się uroczystości z udziałem kierowniczej kadry Wojska Polskiego.

Akademia Obrony Narodowej rocznicę odzyskania przez Polskę niepodległości uczciła już 7 listopada 2008 r., kiedy to nastąpiło uroczyste wręczenie przez rektora-komendanta AON aktów mianowań na stopień pułkownika: Sławomirowi Bartosiewiczowi, Wiesławowi Marudowi i Zbigniewowi Wołasowi, oraz na stopień podpułkownika: Cezariuszowi Sońce i Sławomirowi Wronce. Natomiast pułkownicy: Paweł Cieślak, Grzegorz Gocajna, Jacek Góźdz, Jan Knetki, Tadeusz Kóska, Zbigniew Lach, Witold Lidwa oraz Jarosław Wolejszo, odebrali, nadany przez prezydenta RP na wniosek ministra obrony narodowej, Wojskowy Krzyż Zasługi, zaś Piotr Makowski – Lotniczy Krzyż Zasługi. Ponadto najbardziej zasłużeni pracownicy AON zostali wyróżnieni: medalem „Siły Zbrojne w Służbie Ojczyzny”, medalem „Za Zasługi dla Obronności Kraju”, medalem Komisji Edukacji Narodowej, Odznaką Honorową AON, Medalem Pamiątkowym AON oraz Medalem Rektora-Komendanta AON.

Agnieszka Adamiak

Fot. A. Adamiak

Fot. A. Adamiak

Fot. A. Adamiak

Fot. I. Koziarek

Konferencje naukowe

Irak 2003–2008. Misja dla pokoju

W dniach 26–27 listopada 2008 r. w Akademii Obrony Narodowej, z inicjatywy i pod patronatem ministra obrony narodowej Bogdana Klicha, odbyła się konferencja naukowa nt. *Irak 2003–2008. Misja dla pokoju*. Współorganizatorem konferencji była firma BUMAR sp. z o.o., zaś patronem medialnym TVP INFO.

Celem piątej już konferencji o tej tematyce, była polityczno-militarna ocena udziału Polski oraz innych państw w operacji stabilizacyjnej w Iraku w latach 2003–2008. Temat dzisiejszej konferencji wyraża istotę podejścia społeczności międzynarodowej do operacji stabilizacyjnej w Iraku oraz na -
dzieję, że wielki międzynarodowy wysiłek przynie -
sie pokój w tym kraju, co stworzy podstawę do spo -
kojnego i bezpiecznego bytu jego mieszkańców – powiedział rektor-komendant AON gen. bryg. dr hab. inż. Janusz Kręciukij podczas otwarcia konferencji, po czym serdecznie powitał przybyłych gości. Minister obrony narodowej Bogdan Klich, który następnie zabrał głos, zaznaczył, iż obrady nie będą dotyczyć jedynie ostatnich pięciu lat działań w Iraku, ale również przemian, które zachodziły w tym czasie w naszym kraju. Według ministra konferencja ma wytyczać kierunki rozwoju naszych sił zbrojnych na najbliższe lata. Oceniając działanie Wojska Polskiego w Iraku

powiedział także, iż *Polska utwierdziła swój wize -*
runek sojusznika zdolnego do wnoszenia istotne -
go wkładu do wspólnych przedsięwzięć wojsko -
wych – co jest podstawowym efektem naszej pię -
cioletniej obecności w tym kraju.

Pierwszy dzień obrad został poświęcony aspektowi narodowemu i międzynarodowemu operacji stabilizacyjnej w Iraku. Na wstępie pierwszego panelu, którego moderatorem był prof. dr hab. Roman Kuźniar, wystąpił dyrektor Departamentu Polityki Bezpieczeństwa MSZ amb. Adam Kobieracki, który ocenił wpływ operacji stabilizacyjnej w Iraku na globalną sytuację bezpieczeństwa. Natomiast kolejny prelegent, ambasador Republiki Iraku dr Walid Hamid Shiltagh, przedstawił obecną sytuację w Iraku w porównaniu z tą przed wyzwoleniem, w aspekcie politycznym, ekonomicznym i społecznym. W trakcie drugiego panelu, którego moderatorem był prof. nadzw. dr hab. Jan Czaja, głos zabrali: komendant Akademii Sił Lądowych USA gen. dyw. Robert M. Williams oraz sekretarz ds. dowodzenia ze Stałego Dowództwa Połączonego w Wielkiej Brytanii – Cheryl Plumridge, dokonując polityczno-militarnej oceny udziału swoich krajów w operacji stabilizacyjnej w Iraku w latach 2003–2008. Przedstawiciel USA opowie-

dział o działaniach wojsk amerykańskich na terenie Republiki Iraku oraz rezultatach tej misji. Prelegent podkreślił również, iż Amerykanie bardzo cenią sobie partnerstwo i przyjaźń Polski w działaniach zbrojnych. Reprezentantka Wielkiej Brytanii wskazała obszary i efekty działań wojsk koalicyjnych w Iraku na przestrzeni pięciu lat. W związku z tym, że bezpieczeństwo w tym kraju uległo znacznej poprawie, Wielka Brytania chce się obecnie skupić raczej na szkoleniu, niż na prowadzeniu działań bojowych. Tę część obrad zakończył prof. zwyczaj. AON Stanisław Koziej, mówiąc o udziale Polski w operacji stabilizacyjnej. Stwierdził, że biorąc udział w misji uzyskaliśmy co najmniej remis polityczny, odnieśliśmy sukces wojskowy, ale ponieśliśmy porażkę gospodarczą.

Drugi dzień konferencji poświęcono omówieniu doświadczeń i wniosków udziału Sił Zbrojnych RP w misji stabilizacyjnej. Szef oddziału planowania operacji międzynarodowych SG WP płk Piotr Lenart, biorąc pod uwagę zaangażowanie MND CS w operacji „Iracka Wolność”, omówił wszystkie dziesięć zmian MND CS, w tym charakter i okres trwania misji, stan osobowy, zasadnicze formy działalności operacyjnej, a także scharakteryzował region odpowiedzialności. Przedstawił również osiągnięcia i rezultaty udziału SZ RP w misji. Podsumowując udział wojsk lądowych w operacji stabilizacyjnej w Iraku, gen. dyw. Tadeusz Buk z Dowództwa Wojsk Lądowych przedstawił strefy odpowiedzialności, cele i charakter zadań oraz struktury wykonawcze MND CS. Omówił także taktykę i koncepcję działań kinetycznych i niekinetycznych. O dowodzeniu międzynarodowym związkiem taktycznym w operacji stabilizacyjnej w Iraku powiedział gen. dyw. Paweł Lamla z Dowództwa Operacyjnego. Prelegent przedstawił miejsce MND CS w strukturze dowodzenia sił koalicyjnych, omówił relacje dowodzenia MND CS na przykładzie VIII zmiany, a także uwarunkowania dowodzenia MND CS. Na temat roli transportu powietrznego w zabezpieczeniu polskich kontyngentów wojskowych w Iraku wypowiedział się szef szkolenia sił powietrznych gen. bryg. pil.

dr Anatol Czaban, przybliżając genezę potrzeb, a także możliwości tego transportu w latach 2003–2008 oraz realizację zadań w zakresie zabezpieczenia PKW Irak.

Po przerwie wystąpił płk mgr inż. Adam Ślodziak z Inspektoratu Wsparcia SZ RP, który mówił na temat zabezpieczenia logistycznego polskich kontyngentów wojskowych w Iraku. W wystąpieniu wyróżnił takie elementy, jak: system zaopatrzenia narodowego z kraju do PKW, obszary współdziałania logistycznego, zabezpieczenie socjalno-bytowe, zabezpieczenie techniczne oraz wyposażenie. Zabezpieczenie PKW w Iraku było niewątpliwie największym wyzwaniem dla logistyki od czasu II wojny światowej i według niego spełniło swoją funkcję. Wiceprezes zarządu, dyrektor ds. rozwoju firmy BUMAR sp. z o.o. Cezary Szczepański omówił temat uzbrojenia i wyposażenia polskich kontyngentów wojskowych w Iraku. Prelegent zaznaczył, iż to charakter misji wymuszał modernizację sprzętu, czy też opracowanie nowych wersji uzbrojenia. Za cele działalności firma postawiła sobie m.in. szybkie dostosowanie oferty grupy BUMAR do potrzeb PKW, większą efektywność realizacji zamówień, zapobieganie obecnym i przyszłym zagrożeniom wojsk. Z kolei płk Andrzej Jarosz – szef Oddziału Współpracy Cywilno-Wojskowej Zarządu Operacji Lądowych G-3 Dowództwa Wojsk Lądowych, wypowiedział się na temat współpracy cywilno-wojskowej oraz przebiegu szkolenia armii irackiej. Jego zdaniem, pięć lat zaangażowania SZ RP w misji w Republice Iraku przyniosło

wiele doświadczeń dla wojsk lądowych w zakresie planowania i prowadzenia działań współpracy cywilno-wojskowej, szkolenia i przygotowania stanów osobowych do stale zmieniających się wymagań operacyjnych. Każdy z paneli obrad został zakończony dyskusją, w której wzięli udział uczestnicy spotkania.

W dalszej części konferencji doświadczenia i refleksje z misji w Iraku przedstawili dowódcy Międzynarodowej Dywizji, co z pewnością stanowiło istotny element spotkania. Na wstępie głos zabrał były ambasador RP w Republice Iraku Edward Pietrzyk, który podziękował dowódcom za to, iż pomimo wielu trudności, wykorzystali szansę uczestniczenia w misji. Generałowie: Bronisław Kwiatkowski, Andrzej Ekiert, Waldemar Skrzypczak, Piotr Czerwiński, Paweł Lamla, Tadeusz Buk oraz Andrzej Malinowski, w trakcie dziesięciominutowych wystąpień, opowiedzieli o trudach dowodzenia wielonarodową dywizją w Iraku, ale również pozytywnych stronach naszego udziału w tej misji. W wystąpieniach zwrócili uwagę m.in. na ogromny wysiłek żołnierzy, włożony w wypracowanie systemu ochronnego oraz bogate doświadczenie zdobyte przez nich w trakcie misji, zaś ubolewali nad wydłużonym terminem dostarczenia niezbędnego sprzętu wojskowego. W celu lepszego przygotowania żołnierzy do kolejnych misji poza granicami kraju zaproponowano dodatkowo udział ministerstw: spraw wewnętrznych i administracji, spraw zagranicznych, gospodarki oraz kultury i dziedzictwa narodowego. W podsumowaniu obrad, rektor-komendant AON gen. bryg. dr hab. inż. Janusz Kręcikij, stwierdził, iż operację w Iraku na-

leży ocenić pozytywnie, dostrzegając jednak pewne jej niedoskonałości. Za jedną z nich uznał dużą polaryzację opinii publicznej w USA i pozostałych państwach, w sprawie udziału w tej operacji, co spowodowało niechęć części społeczeństw krajów arabskich w stosunku do Stanów Zjednoczonych i innych państw koalicji. Za istotne natomiast, uznał osiągnięcie w Iraku *akceptowalnego poziomu bezpieczeństwa*. Na zakończenie dodał, iż w nowej strukturze naszej uczelni znalazły się jednostki zajmujące się problematyką misji oraz zapowiedział wykorzystanie w przyszłości doświadczeń dowódców w prowadzeniu zajęć na studiach i kursach wojskowych.

Swoją obecnością na konferencji zaszczyliło Akademię kierownictwo Ministerstwa Obrony Narodowej i Sztabu Generalnego WP, dowódcy i przedstawiciele rodzajów Sił Zbrojnych RP, Dowództwa Operacyjnego, Inspektoratu Wsparcia SZ RP, dowódcy Wielonarodowej Dywizji w Iraku, przedstawiciele innych ministerstw związanych z misją stabilizacyjną, przedstawiciele rządu Iraku, Departamentu Obrony USA, Ministerstwa Obrony Wielkiej Brytanii, attaché obrony, a także reprezentanci zagranicznych uczelni wojskowych i ośrodków badawczych, rektorzy i przedstawiciele polskich uczelni wojskowych oraz współpracujących uczelni cywilnych, jak również kadra naukowo-dydaktyczna i studenci Akademii Obrony Narodowej.

Konferencji towarzyszył pokaz uzbrojenia i sprzętu wojskowego grupy BUMAR oraz ekspozycja „Irak 2003–2008. Misja dla pokoju” – emblematy polskich oddziałów i pododdziałów. Ponadto, zaproszeni goście mieli możliwość zapoznania się z wydawnictwami o tematyce związanej z konferencją, a także obejrzenia wystaw fotograficznych nt. *Irak 2003–2008. Misja dla pokoju* oraz *Irak w żołnierskim obiektywie*.

Ewa Ciunowicz
Agnieszka Adamiak

Materiały z konferencji zostaną opublikowane w numerze specjalnym „Zeszytów Naukowych AON”.

BOS 2008

W dniach 18–20 września 2008 r. w AON odbyła się X międzynarodowa konferencja naukowa nt. *Badania Operacyjne i Systemowe BOS 2008*

Konferencję zorganizowało Polskie Towarzystwo Badań Operacyjnych i Systemowych we współpracy z Instytutem Badań Systemowych Polskiej Akademii Nauk i Akademią Obrony Narodowej. Komitet sterujący konferencją tworzyli: prezes PTBOiS, członek korespondent PAN prof. dr hab. inż. Janusz Kacprzyk, rektor-komendant AON gen. bryg. dr hab. inż. Janusz Kręcikij oraz dyrektor IBS PAN prof. dr hab. inż. Olgierd Hryniewicz. Komitetowi programowemu przewodniczył wiceprezes PTBOiS prof. dr hab. inż. Piotr Sienkiewicz. W programie BOS 2008 znalazło się pięć sesji plenarnych i dwadzieścia jeden sesji problemowych, w ramach których wygłoszono cztery referaty plenarne i ponad sto referatów problemowych. W konferencji uczestniczyli przedstawiciele PAN, MON, SG WP, akademii wojskowych i kilkunastu uczelni cywilnych. Konferencję rozpoczęły wystąpienia członków komitetu sterującego i wiceprezesa PAN prof. Władysława Włosińskiego. Referaty plenarne wygłosili: rektor-komendant AON gen. bryg. dr hab. inż. Janusz Kręcikij, rektor WAT gen. bryg. prof. dr hab. inż. Zygmunt Mierczyk oraz profesorowie: Andrzej Wierzbicki, Piotr Sienkiewicz i Andrzej Straszak. W programie konferencji znalazły się także wystąpienia poświęcone 60-leciu cybernetyki, analizy systemowej i polskiej informatyki. Ponadto sesje dotyczyły 40-lecia wydziału cybernetyki WAT i 60-lecia RAND Corporation. Warto podkreślić udział pracowników AON – którzy wygłosili dwadzieścia jeden referatów, oraz studentów kierunku ekonomia i bezpieczeństwo narodowe. Odbyły się także dwa panele dyskusyjne na temat zagrożeń dla bezpieczeństwa globalnego oraz społeczeństwa informacyjnego.

BOS 2008 było imprezą ze wszech miar udaną oraz znaczącą w skali nie tylko nauki polskiej. Kolejna konferencja o tej tematyce odbędzie się za dwa lata w Bydgoszczy.

prof. dr hab. inż. Piotr Sienkiewicz

Fot. I. Koziarek

60-lecie RAND Corporation

RAND Corporation z siedzibą w Santa Monica, należy do najbardziej znanych i wpływowych ośrodków naukowo-badawczych na świecie. Przez lata stanowił zaplecze doradczo-eksperskie Dowództwa Sił Powietrznych, a następnie departamentu Obrony Stanów Zjednoczonych. Wśród pracowników RAND-u byli tak znakomici uczeni, jak John von Neumann, Norbert Wiener, Richard Bellman, czy twórca koncepcji pierwszej sieci komputerowej Paul Baran, zaś w pewnym okresie trzynastu laureatów Nagrody Nobla (np. John Nash, Herbert Alexander Simon).

F. Stephen Larrabee jest wybitnym ekspertem RAND Corporation w dziedzinie bezpieczeństwa europejskiego. Doktorat w zakresie politologii i stosunków międzynarodowych uzyskał na Uniwersytecie Columbia. Pełnił funkcję wiceprezesa i dyrektora Instytutu Studiów nad Bezpieczeństwem Europy Wschodniej w Nowym Jorku. Jest autorem takich publikacji, jak: *Danger and Opportunity in Eastern Europe, Ukraine and the West*, *ESDP and NATO: Assuring Complementarity*, *NA-TO's Eastern Agenda in a New Strategic Era*, *Ukraine: The Next Crisis?* Posługuje się językami: rosyjskim, niemieckim, francuskim, bułgarskim i greckim.

Na konferencji w AON, RAND reprezentował znany analityk F. Stephen Larrabee, który przedstawił obszerną analizę aktualnej sytuacji bezpieczeństwa globalnego. Ponadto F. Stephen Larrabee odbył długie spotkanie z rektorem-komendantem AON gen. bryg. dr. hab. inż. Januszem Kręćkijem (na zdjęciu obok). Miało ono charakter niemal historyczny, bowiem stanowiło pierwszy oficjalny kontakt AON z RAND. Być może to początek regularnych obustronnych spotkań naukowych.

prof. dr hab. inż. Piotr Sienkiewicz

Fot. I. Koziarek

Wsparcie teleinformatyczne dowództw w działaniach wojsk lądowych

Jesienią każdego roku w Akademii Obrony Narodowej organizowane jest spotkanie naukowe, poświęcone systemom łączności i informatyki oraz wykorzystywaniu techniki teleinformatycznej w systemach dowodzenia. 5 listopada 2008 r. Zakład Systemów Teleinformatycznych Instytutu Wojsk Lądowych Wydziału Zarządzania i Dowodzenia zorganizował konferencję naukową na temat: *Wsparcie teleinformatyczne dowództw w działaniach wojsk lądowych*. Celem konferencji było przedstawienie dotychczasowych osiągnięć i trendów rozwojowych w zakresie wsparcia tele-

informatycznego dowództw. Spotkanie miało także spełnić rolę forum wymiany myśli i dyskusji nad kierunkami dalszej pracy.

Fot. M. Frączek

Konferencja składała się z trzech zasadniczych sesji: pierwszej, poświęconej strukturze wsparcia teleinformatycznego (infrastrukturze teleinformatycznej oraz aplikacjom wspomagania dowodzenia), drugiej, dotyczącej technologii na potrzeby wsparcia teleinformatycznego, oraz trzeciej, w trakcie której dyskutowano nad rozwiązaniami technicznymi w zakresie wsparcia teleinformatycznego. Z referatami wystąpili przedstawiciele Instytutu Wojsk Lądowych AON, Dowództwa Wojsk Lądowych, Wydziału Cybernetyki Wojskowej Akademii Technicznej, Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych, Centrum Informatyki i Łączności Obrony Narodowej, Wojskowych Zakładów Łączności nr 1, TELDAT Sp. J. oraz firmy Radiotechnika Marketing Sp. z o.o. Zebrani dyskutowali m.in. nad potrzebami wojsk lądowych w aspekcie wsparcia teleinformatycznego, problemami w zakresie realizacji wsparcia teleinformatycznego w sieciach radiowych wojsk. Podjęto również temat wirtualnego środowiska funkcjonowania informatycznego systemu wspomagającego procesy decyzyjne, a także debatowano nad zasięgami i zakresami działania sensorów i sieci sensorów bezprzewodowych.

W spotkaniu licznie wzięli udział przedstawiciele kadry naukowo-dydaktycznej AON, Centrum Symulacji i Komputerowych Gier Wojennych, a także z instytucji i jednostek wojskowych: Departamentu Informatyki i Telekomunikacji, Departamentu Transformacji, Dowództwa Operacyjnego, Zarządu Dowodzenia i Łączności A-6 Dowództwa Sił Powietrznych, Zarządu Planowania i Dowodzenia P-6 Sztabu Generalnego WP, G6 Dowództwa Wojsk Lądowych, Centrum Informatyki i Łączności Obrony Narodowej, Wojskowego Biura Bezpieczeństwa Łączności i Informatyki, Centralnego Węzła Łączności MON, Pomorskiego Okręgu Wojskowego, Śląskiego Okręgu Wojskowego, Wojskowej Akademii Technicznej, 16. Dywizji Zmechanizowanej, 15. Sieradzkiej Brygady Wsparcia Dowodzenia, 6. Batalionu Dowodzenia w Śremie, 10. Pułku Dowodzenia z Wrocławia, Centrum Szkolenia Łączności i Informatyki w Zegrzu oraz i firm związanych z rynkiem telekomunikacyjnym dla potrzeb wojsk lądowych.

*mjr Bartosz Biernacik
ZST IWŁąd*

Nasi goście

Były minister spraw zagranicznych Afganistanu w Akademii

19 listopada 2008 r. w Akademii Obrony Narodowej gościł były minister spraw zagranicznych Islamskiej Republiki Afganistanu dr Abdullah Abdullah (na zdjęciu obok, pierwszy od lewej). W pierwszej części wizyty spotkał się z rektorem-komendantem AON, następnie, dla szerszego grona, w którym znalazła się kadra AON oraz słuchacze PSPO, omówił sytuację społeczno-polityczną w Afganistanie, odwołując się nie tylko do wydarzeń bieżących, ale także do tych zaistniałych na przestrzeni wcześniejszych lat. Po wystąpieniu ministra, zebrani mieli okazję zadać pytania, na które gość udzielił szczegółowych odpowiedzi.

Agnieszka Adamiak

Fot. I. Koziarek

Wizyta ministra obrony narodowej Mongolii

6 października 2008 r. w Akademii Obrony Narodowej przebywał z wizytą minister obrony narodowej Mongolii Luvsanvandan Bold.

Towarzyszili mu: dyrektor Departamentu Współpracy Misji Pokojowych Sztabu Generalnego Sił Zbrojnych gen. dyw. Yadmaa Chojjamats oraz dyrektor Departamentu Współpracy Zagranicznej Ministerstwa Obrony Mongolii płk Chimeddorj Yeruultsengel. Ministra przywitał rektor-komendant AON gen. bryg. dr hab. inż. Janusz Kręcikij.

Podczas zwiedzania Sali Tradycji goście zapoznali się z ofertą edukacyjną, a także z historią i misją uczelni. Delegacja odwiedziła również Centrum Symulacji i Komputerowych Gier Wojskowych, gdzie płk dr Jan Knetki przedstawił or-

Na zdjęciu od lewej: szef CSiKGW płk Jan Knetki oraz Minister Obrony Narodowej Mongolii Luvsanvandan Bold i gen. dyw. Yadmaa Chojjamats w Centrum Symulacji i Komputerowych Gier Wojskowych

ganizację i główne zadania centrum oraz zaprezentował sprzęt, w który jest ono wyposażone (na zdjęciu powyżej).

dr Anna Antczak
Fot. I. Koziarek

Wyjazdy zagraniczne

Wizyta w Hamburgu

W dniach 7–9 października 2008 r. rektor-komendant AON gen. bryg. dr hab. inż. Janusz Kręcikij odwiedził Uniwersytet Bundeswehry im. Helmuta Schmidta oraz Akademię Dowodzenia Bundeswehry (ADB) w Hamburgu.

W składzie delegacji znaleźli się: szef Oddziału Organizacji Studiów AON kmdr dr Piotr Gawliczek oraz niemiecki oficer łącznikowy w AON ppłk dypl. Axel Gerke.

8 października delegacja została przyjęta przez prezydenta oraz wiceprezydenta Uniwersytetu Bundeswehry, a następnie zapoznana ze strukturą i zadaniami uczelni oraz kierunkami prowadzonych na niej studiów. Jak wynikało z prezentacji, na uczelni w Hamburgu studiuje około 3200 osób,

w tym także żołnierze z innych państw (na podstawie porozumień bilateralnych, zawieranych na poziomie resortu obrony) oraz osoby cywilne. Na uczelni zatrudnionych jest około 400 pracowników naukowo-dydaktycznych, w tym około 100 profesorów, natomiast stanowiska administracyjne zajmuje około 100 osób.

Ważny punkt pobytu stanowiło zwiedzanie wybranych elementów infrastruktury uczelni. Delegacja zapoznała się między innymi z funkcjonowaniem platformy edukacyjnej ILIAS jako systemu zarządzania kształceniem typu otwartego (*Learning Management System – LMS*), który został zbudowany na bazie technologii używanej do tworzenia stron internetowych oraz przystosowany do zadań związanych z kształceniem na odległość. ILIAS jest użytkowany w uczelni od 2000 roku, na zasadach darmowej licencji.

9 października realizowano program oficjalnego pobytu w Akademii Dowodzenia Bundeswehry. W trakcie kurtuazyjnej wizyty u pełniącego obowiązki komendanta ADB kadm. Hubertusa von Puttkamera, dokonano ustaleń dotyczących dalszej współpracy między Akademią Obrony Narodowej a Akademią Dowodzenia Bundeswehry, m.in. corocznych spotkań komendantów obu Akademii oraz udziału studentów tych uczelni we wspólnych ćwiczeniach. Kolejnymi formami współpracy mają stać się: wymiana wykładowców oraz uczestnictwo przedstawicieli uczelni w konferencjach naukowych i wykładach przeprowadzanych przez wybitnych przedstawicieli świata nauki i polityki. Strona niemiecka wskazywała na duże znaczenie ewentualnego oddelegowania polskiego oficera łącznikowego do ADB.

Spotkania z kierownictwem Uniwersytetu Bundeswehry oraz Akademii Dowodzenia Bundeswehry okazały się niezwykle owocne. W trakcie wizyt istniała możliwość kompleksowego zapoznania się z istotą funkcjonowania obu niemieckich uczelni. Ponadto zainicjowano kontakt ze specjalistami bezpośrednio związanymi z procesem bolońskim oraz kształceniem na odległość, których pomoc może się okazać niezbędna w momencie wprowadzania tego typu rozwiązań w praktyce edukacyjnej AON.

Organizatorzy nadali wizytom wysoką rangę, o czym świadczył bogaty program wizyt, merytoryczny przebieg rozmów oraz serdeczna atmosfera spotkań.

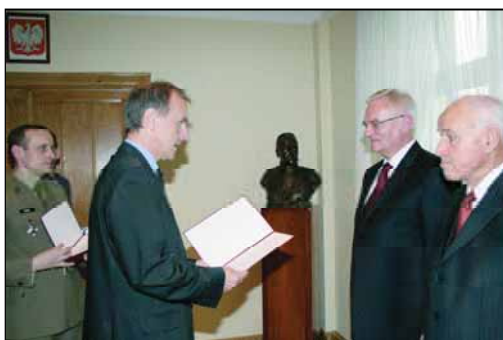
kmdr dr Piotr Gawliczek

Podczas wizyty na Uniwersytecie Bundeswehry, na zdjęciu od lewej: rektor-komendant AON gen. bryg. dr hab. inż. Janusz Kręcikij, szef OOS AON kmdr dr Piotr Gawliczek, niemiecki oficer łącznikowy w AON ppłk Axel Gerke, prezydent Uniwersytetu Bundeswehry prof. Hans Christoph Seidler oraz koordynator ds. procesu bolońskiego w Uniwersytecie Bundeswehry dr Martin Nassua. Fotografia ze zbiorów Uniwersytetu Bundeswehry

Prof. Sienkiewicz nagrodzony przez ministra

14 października 2008 r. na wniosek rektora-komendanta AON, prof. dr hab. inż. Piotr Sienkiewicz został uhonorowany Nagrodą Ministra Obrony Narodowej, za całokształt swojego dorobku.

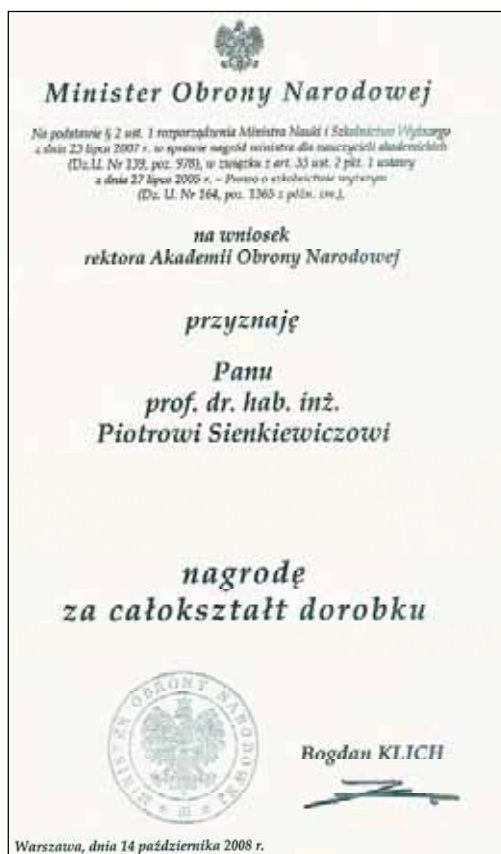

Profesorowi Piotrowi Sienkiewiczowi nagrodę wręczył minister obrony narodowej Bogdan Klich

Serdecznie gratulujemy wyróżnienia oraz życzymy Panu Profesorowi dalszych sukcesów zawodowych.

Red.

Fot. DPI MON

Piotr Sienkiewicz urodził się 18 września 1945 r. w Karpaczu. Po ukończeniu w 1963 r. Liceum Ogólnokształcącego im. T. Kościuszki w Łobzie, zdał egzaminy wstępne do Wojskowej Akademii Technicznej. Wydział cybernetyki ukończył w 1969 r., gdzie w 1975 r. uzyskał stopień doktora nauk technicznych na podstawie rozprawy nt. *Optymalizacja stochastycznych systemów obsługi*. W 1980 r. w Akademii Sztabu Generalnego WP uzyskał tytuł doktora habilitowanego nauk wojskowych na podstawie rozprawy nt. *Teoria efektywności systemów kierowania*. Tytuł profesora otrzymał w 1986 r.

W latach 1969–1971 był pracownikiem Wojskowego Instytutu Łączności (na stanowisku starszego asystenta), gdzie zajmował się problematyką planowania falowego i kompatybilności elektromagnetycznej. Od 1971 r. jako pracownik naukowo-dydaktyczny Akademii Sztabu Generalnego WP zajmował stanowiska: starszego asystenta, adiunkta, docenta (1971–1986). Od 1990 r. jest profesorem zwyczajnym Akademii Obrony Narodowej. W latach 1990–1995 był zastępcą szefa Centrum Informatyki, a od 1995 r. kierował Centrum Informatyki Akademii Obrony Narodowej. W latach 1996–1999

pełnił funkcję zastępcy dyrektora Departamentu Kadr i Szkolnictwa Wojskowego MON. Przez kolejne pięć lat pełnił funkcję prorektora ds. dydaktycznych Akademii Obrony Narodowej. W Wojsku Polskim służył przez ponad 40 lat. 1 lutego 2004 r. został przeniesiony do rezerwy.

Promotor 35 rozpraw doktorskich oraz recenzent około 50 rozpraw doktorskich i habilitacyjnych, a także 12 wniosków o nadanie tytułu naukowego profesora. Kierował ponad 200 pracami magisterskimi i inżynierskimi, a także ponad 100 pracami dyplomowymi.

Jest członkiem m.in. Polskiego Towarzystwa Współpracy z Klubem Rzymskim, Polskiego Towarzystwa Badań Operacyjnych i Systemowych (viceprezes od 2007 r.), Polskiego Towarzystwa Cybernetycznego (prezes Zarządu Głównego od 1987 r.), Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego. Jest także honorowym członkiem Krajowego Stowarzyszenia Ochrony Informacji Niejawnych.

Autor około 350 prac naukowych i popularnonaukowych, poświęconych: cybernetyce i informatyce, analizie systemowej i inżynierii systemów, teorii decyzji i telekomunikacji, organizacji i zarządzaniu oraz dowodzenia. Do ważniejszych publikacji zalicza się: „Inżynieria systemów” (MON, Warszawa 1983), „Teoria efektywności systemów” (Ossolineum, 1987), „Poszukiwanie Golem” (KAW, Warszawa 1988), „Inżynieria systemów kierowania” (PWE, Warszawa 1988), „Systemy kierowania” (Wiedza Powszechna, 1989), „Podstawy teorii systemów” (AON, 1993), „Analiza systemowa” (Bellona, Warszawa 1995), „5 wykładów” (AON, Warszawa 2000), „10 Wykładów” (AON, 2005). Jest również współautorem książek: „Dowodzenie z komputerem” (MON, Warszawa 1985), „Sterowanie eksploatacją urządzeń” (PAN, Warszawa 1986), „Metodologia badań eksploatacyjnych” (PAN, Warszawa 1990), „Przestępcze oblicza komputerów” (PWN, Warszawa 1992), „Społeczeństwo informacyjne” (Transformacje, Warszawa 1994), „Wystarczalność obronna” (Bellona, Warszawa 1996), „Społeczeństwo informacyjne – szanse, zagrożenia, wyzwania” (Fundacja Postępu Telekomunikacji, Kraków 1999).

Aktywny uczestnik realizacji wielu prac naukowych o-badawczych, w tym 5 tzw. grantów (pełniąc funkcje: kierownika, głównego wykonawcy, członka zespołów). Przez wiele lat redaktor naczelny

kwartalnika naukowego „Postępy Cybernetyki” oraz członek rad programowych kwartalnika „Prakseologia”, rocznika „Projektowanie i Systemy” i kwartalnika „Transformacje”. Aktywnie uczestniczył w ponad 100 sympozjach i konferencjach naukowych. Przez wiele lat powoływany na członka rad programowych, komitetów naukowych i organizacyjnych wielu konferencji i sympozjów naukowych. Był organizatorem kilkudziesięciu konferencji i sympozjów naukowych, w tym kilkunastu o zasięgu międzynarodowym. Jest członkiem Senatu AON i rady naukowej Wydziału Bezpieczeństwa Narodowego AON, był członkiem rad naukowych: Wydziału Cybernetyki WAT, Wojskowego Instytutu Łączności, Wojskowego Instytutu Medycznego, Wojskowej Akademii Medycznej, Wyższej Szkoły Oficerskiej Wojsk Łądowych i Wyższej Szkoły Oficerskiej Wojsk Łączności.

Opracował i wdrożył programy nauczania m.in. takich przedmiotów, jak: podstawy analizy systemowej, podstawy inżynierii systemów, podstawy teorii decyzji i negocjacji, zarządzanie strategiczne, badania operacyjne, problemy społeczeństwa informacyjnego, prognozowanie i symulacja, metody oceny projektów, zarządzanie ryzykiem.

Za dotychczasową działalność naukowo-dydaktyczną został wyróżniony: Nagrodą Ministra Obrony Narodowej (1983 r.), Nagrodą Sekretarza Wydziału Nauk Technicznych PAN (1986 r.), Nagrodą im. Karola Adamieckiego (1989 r.), wpisem do Honorowej Księgi Wojska Polskiego (2002 r.), Nagrodą Ministra Obrony Narodowej (2003 r.), Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Posiada także honorowe odznaczenia czeskie, ukraińskie i francuskie.

Jest autorem modeli systemów w ramach kompleksowej koncepcji systemologicznej, a także metodyki analizy systemowej. Opracował podstawy teorii efektywności systemów, cybernetycznej teorii systemów rozwijających się, teorii sytuacji konfliktowych i kryzysowych, a także model „homo decernens”. W latach 90. podjął, na gruncie metodologii badań systemowych, próby stworzenia teoretycznych podstaw rozwoju społeczeństwa informacyjnego oraz ewaluacji jego skutków, a także zarządzania ryzykiem i inżynierii informacji (w tym modele waliki informacyjnej).

Nagroda za najlepszą rozprawę doktorską

14 października 2008 r. minister obrony narodowej Bogdan Klich wyróżnił również pplk. dr. Tadeusza Zielińskiego nagrodą za najlepszą rozprawę doktorską. Tematem jego pracy był: *Transport powietrzny w operacjach reagowania kryzysowego Sił Zbrojnych RP*.

Nagrodzonemu serdecznie gratulujemy!

Red.

Fot. DPI MON

Pplk. dr. Tadeusz Zieliński (pierwszy z prawej) uhonorowany nagrodą za najlepszą rozprawę doktorską

Wykłady z analizy systemowej

Zapraszamy do uczestnictwa w wykładach otwartych prof. Piotra Sienkiewicza.

7 stycznia 2009 – Nieliniowe modele systemów – wnioski dla NCW

4 lutego 2009 – Analiza ryzyka w zarządzaniu bezpieczeństwem

4 marca 2009 – Analiza systemowa cyberterroryzmu

8 kwietnia 2009 – Zastosowania sztucznych sieci neuronowych

6 maja 2009 – Koncepcja ogólnej teorii informacji

3 czerwca 2009 – Koncepcja nauki o bezpieczeństwie systemów

Wykłady odbywać się będą w budynku 25, w sali 72, o godz. 13.40.

Pożądany jest udział doktorantów.

Wykłady bolońskie

W październiku odwiedziło Akademię dwóch kolejnych przedstawicieli zespołu ekspertów bolońskich, w celu poprowadzenia wykładów w tym zakresie.

27 października 2008 r. odbył się wykład otwarty Jolanty Urbanik (na zdjęciu obok), nt. *Deklaracja Polityki Uczelni Erasmusa – strategia internacjonalizacji*. Na wstępie prezentacji, prowadząca omówiła fundamentalne zasady uczestnictwa w programie Erasmus, które wyznacza Karta Uczelni Erasmusowej. Zasady te to między innymi: podpisanie umów z uczelniami partnerskimi, niepobieranie opłat od studentów przyjeż-

dżających, najwyższa jakość mobilności akademickiej oraz praktyk, promowanie i upowszech-

nianie działań w ramach Erasmusa oraz równe traktowanie studentów przyjeżdżających i własnych. W dalszej części wykładu, pani Urbanik opowiedziała o strategii, celach i priorytetach Deklaracji Polityki Uczelni Erasmusa, jak również o internacjonalizacji uczelni, jako kluczowego czynnika oraz wyzwania kształtującego instytucje szkolnictwa wyższego w Europie i na świecie. *Strategia internacjonalizacji uczelni zakłada m.in. osiągnięcie doskonałości w wymiarze międzynarodowym – zaznaczyła.* Warto wspomnieć w tym miejscu, że Akademia Obrony Narodowej przygotowuje się obecnie do złożenia aplikacji o Kartę Uczelni Erasmusa (*przyp. red.*).

29 października 2008 r. wykład nt. *E-learning w szkołach wyższych – od pomysłu do realizacji* poprowadził Adam Chmielewski (na zdjęciu obok). Na wstępie wyjaśnił pojęcie e-learningu, postrzeganego jako ewolucję zdalnego nauczania i stanowiącego nowy kanał informacji pomiędzy uczestnikami kursu a wykładowcami, który jest związany z rozwojem multimediów oraz internetu. Proces ten nie powinien zastępować tradycyjnego nauczania, ale ma je uzupełniać. Coraz więcej osób bierze udział w kursach on-line, zaś na uczelniach funkcjonują kampusy wirtualne i portale edukacyjne, gdzie następuje komunikacja studentów z wykładowcami oraz wymiana informacji pomiędzy samymi słuchaczami. Studenci mogą dzięki temu np.

uzyskać dostęp do nagrań z wykładów, w których z różnych przyczyn nie mogli uczestniczyć. Na niektórych uczelniach można również ukończyć studia za pośrednictwem internetu.

Przy tworzeniu e-learningu uczelnie powinny wziąć pod uwagę aspekty: finansowe, dydaktyczne, technologiczne i organizacyjne. Istotne jest także posiadanie praw autorskich do wykorzystywanych w e-learningu treści – pozyskiwanych z różnych źródeł, jak również znajomość aktów prawnych, takich jak ustawa o szkolnictwie wyższym i rozporządzenie w sprawie e-learningu. Na zakończenie,

prowadzący wymienił kluczowe czynniki sukcesu e-learningowego, do których zaliczył podejście projektowe, jak również prawidłowe umiejscowienie projektu, a ponadto jego funkcjonalność oraz nastawienie na studenta.

Agnieszka Adamiak

Fot. I. Koziarek

Z obrad Senatu AON

24 września 2008 r. odbyło się posiedzenie Senatu AON, podczas którego senatorowie dyskutowali nad przebiegiem postępowania rekrutacyjnego na rok akademicki 2008/2009, oceną organizacji przebiegu i jakości kształcenia kursowego w AON w roku akademickim 2007/2008, a także funkcjonowaniem uczelnianych samorządów: studenckiego i doktoranckiego. Na posiedzeniu przyjęto uchwały w sprawie:

- powołania biegłego rewidenta w celu zbadania sprawozdania rocznego AON,

- wyróżnienia Pierścieniem Pamiątkowym AON z okazji Święta Akademii Obrony Narodowej gen. bryg. dr. hab. inż. Janusza Kręcikija.

Kolejne obrady Senatu AON odbyły się 29 października 2008 r. W trakcie posiedzenia nastąpiło ukonstytuowanie Senatu Akademii Obrony Narodowej i wręczenie aktów powołania jego nowym członkom. Jednocześnie przyjęto uchwały dotyczące:

- odwołania (wygaśnięcia mandatów) członków stałych Komisji Senatu AON: ds. rozwoju

Akademii, budżetu i finansów oraz ds. nauki, współpracy z zagranicą i nagród,

- zmiany uchwały Senatu AON o utworzeniu stałych komisji senackich,

- wyborów uzupełniających do stałych Komisji Senatu AON: ds. rozwoju Akademii, budżetu i finansów oraz ds. nauki, współpracy z zagranicą i nagród,

- wyboru przewodniczącego stałej Komisji Senatu AON ds. rozwoju Akademii, budżetu i finansów,

- powierzenia opracowania nt. *Strategia rozwoju Akademii Obrony Narodowej* stałej Komisji Senatu ds. rozwoju Akademii, budżetu i finansów,

- przyjęcia planu posiedzeń Senatu Akademii Obrony Narodowej w roku akademickim 2008/2009,

- przyjęcia wniosku Senatu AON do rektora o nadanie Odznaki Honorowej Akademii Obrony Narodowej.

W dniu 18 listopada 2008 r. odbyło się kolejne posiedzenie Senatu AON, na którym przyjęto uchwały w sprawie:

- oceny działalności Akademii i zatwierdzenia sprawozdania rektora-komendanta AON,

- oceny działalności rektora-komendanta AON,

- przyjęcia przez Akademię Obrony Narodowej Deklaracji Polityki Erasmusa (*Erasmus Policy Statement – EPS*) w programie: *Uczenie się przez całe życie (The Lifelong Learning Programme LLP)*,

- warunków i trybu rekrutacji na I rok śródowniskowych studiów doktoranckich w roku akademickim 2009/2010,

- opinii o wykonaniu rocznego wymiaru zadań dydaktycznych,

- a także uchwalenia korekty planu rzeczowo-finansowego Akademii na rok 2008.

Red.

Z dniem 29 października 2008 r. Senat Akademii Obrony Narodowej ukonstytuował się w składzie:

gen. bryg. dr hab. inż. Janusz Kręcikij – rektor-komendant AON (przewodniczący Senatu), prof. dr hab. Stanisław Zajas – prorektor ds. naukowych, prof. dr hab. Adam Tomaszewski – prorektor ds. dydaktycznych, dr Aneta Nowakowska-Krystman – prorektor ds. studenckich, płk dr hab. inż. Jarosław Wolejszo – dziekan Wydziału Zarządzania i Dowodzenia, płk nawig. dr hab. inż. Piotr Makowski – dziekan Wydziału Bezpieczeństwa Narodowego, dr hab. Andrzej Dawidczyk – dyrektor Instytutu Badań Strategicznych, gen. bryg. dr hab. inż. Zygmunt Mierczyk – przedstawiciel WAT, kmr dr hab. Mariusz Zieliński – przedstawiciel Akademii Marynarki Wojennej, prof. dr hab. Leopold Ciborowski – WZiD, prof. dr hab. Czesław Jarecki – WZiD, prof. dr hab. Waldemar Kaczmarek – WZiD, prof. dr hab. Wojciech Michalak – WZiD, prof. dr hab. inż. Józef Michniak – WZiD, prof. dr hab. Eugeniusz Nowak – WZiD, prof. dr hab. Bogdan Szulc – WZiD, prof. dr hab. Jacek Pawłowski – WBN, prof. dr hab. inż. Piotr Sienkiewicz – WBN, płk dr hab. Dariusz Kozerawski

– WBN, płk dr hab. Maciej Marszałek – WBN, płk dr hab. inż. Ryszard Szpyra – WBN, płk dr hab. Janusz Zuziak – WBN, ppłk dr inż. Sylwester Kurek – WZiD, płk dr Mirosław Leś – Studium Języków Obcych, płk dr Bogdan Michailiuk – Centrum Szkolenia OPBMR w SZ RP, mgr Jolanta Olpińska – Studium Języków Obcych, mgr Eleonora Aksamitowska – Biblioteka Główna, mgr Alicja Nowacka – przewodnicząca NSZZ PW, Ewa Wiśniewska – Wydawnictwo AON, mjr mgr Janusz Rożej – przedstawiciel doktorantów, kpt. Mirosław Białek – przedstawiciel studentów, Michał Bober – przedstawiciel studentów WZiD, Grzegorz Malecki – przedstawiciel studentów WZiD, Daniel Rogiński – przedstawiciel studentów WZiD, Janusz Strzelczyk – przedstawiciel studentów WZiD, Daniel Mazurek – przedstawiciel studentów WZiD, Paweł Stobiecki – przedstawiciel studentów WBN.

W posiedzeniach Senatu z głosem doradczym uczestniczą: płk mgr Cezary Danielski – kanclerz, płk mgr Sławomir Łańcucki – kwestor, dr inż. Jerzy Kozioł – dyrektor Biblioteki Głównej oraz przedstawiciel NSZZ PW.

Awansowali

1 października 2008 r. rektor-komendant AON wręczył akty mianowań na wyższe stopnie wojskowe.

Na stopień pułkownika zostali mianowani: ppłk ppłk Ryszard Bartnik, Wiesław Błażejczyk, Piotr Dela, Krzysztof Gąsior, Piotr Górny, Krzysztof Graczyk, Marek Kubiński, Krzysztof Krakowski, Stanisław Maksimiec, Zdzisław Maślak, Jacek Nowak, Norbert Prusiński, Paweł Rodoś, Grzegorz Sobolewski, Jeremiasz Ślipiec, Jacek Trembecki.

Na stopień podpułkownika awansowali: mjr mjr Adam Bagniewski, Mariusz Fryc, Grzegorz Lewandowski, Ryszard Kaspro- wicz, Jacek Kowalik, Dariusz Majchrzak, Waldemar Pawelec, Robert Ryczkowski, Witold Słomiany, Cezariusz Sońta, Konrad Stańczyk, Wojciech Szczurowski.

Stopień majora otrzymali: kpt. kpt. Marcin Adamski, Mirosław Bemnowicz, Władysław

Biało, Adam Bogucki, Szymon Markiewicz, Artur Michalak, Zbigniew Modrzejewski, Bartosz Olbryś, Marcin Sobiech, Krzysztof Zadrozny.

Ponadto, **na stopień starszego sierżanta** awansował sierż. Andrzej Witek.

Wszystkim mianowanym serdecznie gratulujemy i życzymy dalszych sukcesów oraz wytrwałości w pełnieniu służby wojskowej.

Red.

Fot. I. Koziarek

ProQuest Military Collection w Akademii

20 października 2008 r. odbyła się prezentacja bazy czasopism wojskowych ProQuest Military Collection, która została zakupiona przez Bibliotekę Główną.

Prezentacji dokonała przedstawicielka firmy „Akme Archive” Joanna Kukawska (na zdjęciu obok).

W trakcie spotkania kadra naukowo-dydaktyczna AON poznała możliwości korzystania z zasobów bazy, zawierającej ponad 520 tytułów czasopism o tematyce militarnej, obejmujących problematykę nauk o bezpieczeństwie m.in. bezpieczeństwo narodowe, strategię, sztukę wojenną

oraz historię. Niezwykle ważnym i pomocnym elementem bazy jest funkcja indeksacji tematycznej artykułów, która umożliwia poszukiwanie materiałów według haseł przedmiotowych lub zadanych tematów.

Dodatkowo Akademia zakupiła dostęp testowy (ważny do 20 listopada 2008 r.) do trzech baz danych:

- Digital National Security Archive, który zawiera odtajnione dokumenty rządu USA oraz polityki bezpieczeństwa, zagranicznej i obronnej,
- polityka zagraniczna, konflikty na świecie,
- biznes/ekonomia.

Korzystając z zasobów bazy **ProQuest Military Collection** można prowadzić wyszukiwanie wykorzystując interfejs w języku polskim. Teksty czasopism, które stanowią zawartość bazy są dostępne w języku angielskim. Pojawienie się w AON bazy ProQuest jest dodatkowym udogodnieniem dla wykładowców i studentów naszej uczelni, którzy dzięki opcji zapamiętywania historii wyszukiwań mogą stworzyć stronę internetową z wybranymi artykułami, czy też utworzyć bibliografię tekstów.

Dla pracowników naukowych naszej Akademii przewidziano dostęp do bazy z komputerów domowych.

Pracownicy AON będą mieli możliwość korzystania z bazy **ProQuest Military Collection** do końca listopada 2009 roku. O tym, czy czas użytkowania bazy zostanie przedłużony i czy oferta zostanie rozszerzona, zadecyduje poziom zainteresowania nią naszej kadry dydaktycznej i studentów.

Red.

Fot. E. Ciunowicz

CSiKGW w ćwiczeniu „Stokrotka 2008”

Po raz kolejny kadra Centrum Symulacji i Komputerowych Gier Wojennych uczestniczyła w ćwiczeniach pk. „Stokrotka 2008”, organizowanych corocznie przez Zarząd Planowania Systemów Dowodzenia i Łączności P-6 Sztabu Generalnego WP.

Ćwiczenia te dotyczą praktycznych aspektów zgrywania zautomatyzowanych systemów wspomagania dowodzenia i kierowania środkami walki (elementy systemów C4ISR). Celem ćwiczenia „Stokrotka 2008” była weryfikacja i doskonalenie możliwości wykorzystania zautomatyzowanych systemów dowodzenia w sieciocentrycznym środowisku pola walki. Ćwiczenie zostało przeprowadzone w dwóch etapach:

- **technicznym** – polegającym na rozwinięciu systemów dowodzenia i kierowania walką oraz przeprowadzeniu testów technicznych,

- **operacyjnym** – uwzględniającym sprawdzenie możliwości operacyjnych systemów dowodzenia i kierowania środkami walki na podstawie opracowanego scenariusza.

Zadaniem zespołu CSiKGW było opracowanie sytuacji operacyjno-taktycznej na pierwszy dzień ćwiczenia oraz stworzenie „Planu podawania wiadomości”. Sytuacja operacyjno-taktyczna została przygotowana przy pomocy Pakietu Grafiki Operacyjnej na podstawie dokumentu „Jednolite tło strategiczno-operacyjne do ćwiczeń w SZ RP na lata 2008–2010” i przekazana ćwiczącym. Na bazie scenariusza ćwiczenia prowadzone były testy techniczne oraz operacyjne systemów dowodzenia i kierowania środkami walki. Uzyskane wyniki posłużyły do oceny interoperacyjności tych systemów oraz sprecyzowania kierunków ich rozwoju. W drugim etapie ćwiczenia

zespół Centrum Symulacji przeprowadził badania, dotyczące organizacji i prowadzenia rozproszonych ćwiczeń dowódczo-sztabowych CAX z wykorzystaniem systemu JTLS. Sprawdzono również możliwości prowadzenia wideokonferencji wspomagających realizację ćwiczeń. Terminale systemu JTLS oraz urządzenia wykorzystywane w tym celu zostały podłączone do sieci Milwan. Łączy pomiędzy AON a Białobrzegami zostały skonfigurowane przez specjalistów teleinformatyków CSiKGW, z wykorzystaniem radiolinii dla zwielokrotnienia pojemności przepustowości łącza do 8 MB/s. W trakcie ćwiczenia specjaliści Centrum Symulacji tworzyli „zespół podgrywki”, który odpowiadał za: redagowanie meldunków sytuacyjnych w formacie meldunków ADatP-3 (Allied Data Publication Number 3) na potrzeby

funkcjonowania systemu Szafran, nadzorowanie realizacji „Planu podawania wiadomości” w sieciach dowodzenia RSZ (WLąd, MW, SP, WSpec i IWsp), przeprowadzenie testów operacyjnych

dotyczących obiegu informacji pomiędzy poszczególnymi stanowiskami dowodzenia w relacji podwładny – przełożony, przeprowadzanie testów operacyjnych i wydajnościowych dotyczących wykorzystania systemu JTLS w konfiguracji „rozproszonej”. Terminale strony „wojska własne” (dziesięć stacji roboczych) były rozmieszczone na stanowisku dowodzenia w Białobrzegach, natomiast terminale strony „wojska przeciwnika” (pięć stacji roboczych) znajdowały się w CSiKGW.

Dla Centrum Symulacji i Komputerowych Gier Wojennych ćwiczenia pk. „Stokrotka” stanowią cenne źródło wiedzy i doświadczeń oraz stwarzają możliwości weryfikacji koncepcji organizacji

i prowadzenia ćwiczeń CAX. Na podstawie wstępnej analizy danych, uzyskanych z prowadzonych przez zespół Centrum Symulacji badań, wynika, że można wykorzystać system symulacyjny JTLS w ćwiczeniach rozproszonych, korzystając z łącza sieci Milwan o odpowiedniej przepustowości.

plk dr inż. Tadeusz Kóska

Fot. M. Cała

Centrum Szkolenia OPBMR w SZ RP - wydarzenia

Kursy

W dniach 13–17 października 2008 r. Centrum Szkolenia OPBMR przeprowadziło kurs doskonalący z OPBMR, dla kierowniczej kadry z Inspektoratu Wojskowej Służby Zdrowia, Wojskowych Ośrodków Medycyny Prewencyjnej oraz specjalistów wojsk chemicznych ze szczebla dywizji. Uroczystego otwarcia kursu dokonali: rektor-komendant AON gen. bryg. dr hab. inż. Janusz Kręciak oraz szef OPBMR gen. bryg. Ryszard Frydrych.

Celem kursu było przybliżenie słuchaczom zagadnień związanych z proliferacją broni masowego rażenia, organizacją systemu OPBMR w SZ RP oraz ochroną indywidualną i zbiorową przed BMR. Ponadto, w ramach seminarium moderowanego przez szefa CSOPBMR płk. Leszka Słomkę, dyskutowano nad rolą nadzoru medycznego w wykrywaniu incydentów z użyciem BMR. Z tego też powodu kurs stał się okazją do wymiany doświadczeń oraz uzgodnienia wspólnych stanowisk w kwestiach zbieżnych dla obu służb. Podczas kursu, słuchacze mieli również możliwość zapoznania się z oprogramowaniem informatycznym wspierającym proces podejmowania decyzji w sytuacji wystąpienia skażeń. Ostatnie dwa dni szkolenia przeznaczono na podróż studyjną do Instytutu Energii Atomowej w Świerku, Centralnego Ośrodka Analizy Skażeń oraz Wydziału Zarządzania Kryzysowego Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego.

Ćwiczenie „Mobex”

W dniach 28–30 października 2008 r. w Centrum Szkolenia OPBMR przeprowadzono ćwiczenie mobilizacyjne „Mobex”, kończące proces przygotowania międzynarodowego Połączonego Zespołu Oceny Skażeń do ćwiczenia certyfikującego „Steadfast Joiner 2008”. Zespół, jako samodzielny komponent 12. zestawu Sił Odpowiedzi NATO, został przydzielony na czas ćwiczenia do wsparcia dowództwa sił połączonych w Ne-

apolu. W jego skład weszli specjaliści OPBMR z Polski, Węgier oraz Republiki Czeskiej, zaś na miejsce jego stacjonowania wybrano Akademię Obrony Narodowej. Po zakończeniu ćwiczenia mobilizacyjnego zespół został przemieszczony

Fot. A. Bagniewski

Przedstawiciele Połączonego Zespołu Oceny Skażeń podczas briefingu

do rejonu ześrodkowania (Neapol), a następnie do rejonu ćwiczeń (Korsyka).

Ćwiczenie „Steadfast Joiner 2008”

W dniach 1–13 listopada 2008 r. płk Leszek Słomka oraz mjr Mariusz Młynarczyk, pełniący funkcje dowódcy oraz zastępcy dowódcy Połączonego Zespołu Oceny Skażeń (CBRN-JAT) w 12. zestawie Sił Odpowiedzi NATO (SON), uczestniczyli w ćwiczeniu dowódczo-sztabowym pk. „Steadfast Joiner 2008”, wspomaganym komputerowo. Ćwiczenie zostało przygotowane i przeprowadzone przez Dowództwo Sił Połączonych w Neapolu, w celu stworzenia warunków do certyfikacji dowództw komponentów oraz Połączonego Zespołu Oceny Skażeń, wchodzących w skład 12. zestawu SON. Podczas ćwiczenia CBRN-JAT został, zgodnie z dokumentami normatywnymi, zintegrowany ze strukturą wysuniętego stanowiska dowodzenia Sił Połączonych (DJTF HQ FWD), kierującego działaniami bieżącymi i realizującego planowanie krótkoterminowe. Dowództwo to zostało rozwinięte w bazie lotniczej Solensara na Korsyce.

Dowódca CBRN-JAT płk Leszek Słomka przedstawia dowódcy sił ekspedycyjnych LtGen. Eduardo Zamarrripie Martinezowi potencjalny wpływ skażeń powstałych w wyniku katastrofy technicznej w zakładach przemysłowych na wysunięte stanowisko dowodzenia (DJTF HQ FWD). Fot. zespół prasowy DJTF HQ FWD

W trakcie ćwiczenia CBRN-JAT realizował zadania wsparcia eksperckiego w zakresie OPBMR w ramach operacji przygotowawczej, prowadzonej jako jeden z etapów operacji reagowania kryzysowego NATO. Dodatkowo CBRN-JAT korzystał ze wsparcia zespołu specjalistów z Polski, poprzez rozwinięte na bazie CSOPBMR Centrum Koordynacyjne (kierowane przez ppłk

Adama Bagniewskiego – przyp. red.).

ppłk Adam Bagniewski

Z Klubu Absolwentów ASG WP i AON

28 października 2008 r. w sali rycerskiej AON spotkali się członkowie Klubu Absolwentów ASG WP i AON.

Na wstępie spotkania rektor-komendant AON gen. bryg. dr hab. inż. Janusz Kręciak, przedstawił zgromadzonym dziekana Wydziału Zarządzania i Dowodzenia płk. dr. hab. inż. Jarosława Wołęjszo, którego wyznaczył na opiekuna Klubu Absolwentów ASG WP i AON.

Fot. E. Ciunowicz

Dalszą część zebrania przeznaczono na wykład, poprowadzony przez pracownika naukowo-dydaktycznego AON dr. Janusza Olszewskiego. Prelegent starał się wyjaśnić w jaki sposób kryzys w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej przełoży się na polską gospodarkę, sektor finansowy i konsumenta. Przedstawił prognozy wzrostu PKB w 2009 roku w porównaniu do sytuacji w krajach strefy euro i USA oraz zwrócił uwagę na ogromny wpływ na gospodarkę światową korporacji ponadnarodowych, które nie czują się zobowiązane do działań wykraczających poza własne interesy. Wystąpienie wzbudziło żywą dyskusję wśród członków klubu. Poruszono m.in. problem zadłużenia zagranicznego naszego kraju oraz zastanawiano się nad konsekwencjami przyjęcia waluty euro w przyszłości.

Ewa Ciunowicz

Z żałobnej karty

5 października 2008 r., w wieku 54 lat, zmarł **Ryszard Sulejewski**, wieloletni pracownik intrologatorni Wydziału Wydawniczego AON. Pochowany został 9 października na cmentarzu w Pustelniku.

12 listopada 2008 r. zmarł płk dypl. w st. spocz. **Józef Dynkowski**, wieloletni i zasłużony pracownik ASG WP. Wychowawca i nauczyciel wielu pokoleń kadr dowódczo-sztabowych i dydaktycznych. Specjalista Wojsk Rakietowych i Artylerii. Uczestnik II wojny światowej. Za męstwo i odwagę oraz długoletnią i wzorową służbę wojskową odznaczony m.in. Krzyżem Walecznych, złotym Krzyżem Zasługi, złotym medalem „Siły Zbrojne w Służbie Ojczyzny”.

16 listopada 2008 r., w wieku 61 lat, zmarł **Florian Banach**, długoletni pracownik ASG WP i AON. Ostatnio zajmował stanowisko kierowcy w Wydziale Technicznym AON. Pochowany został 19 listopada na cmentarzu w Rembertowie.

Gaudeamus zabrzmiał...

Czeka nas rok niełatwy, ale też ciekawy, gdyż będziemy funkcjonować w nowych uwarunkowaniach organizacyjnych i programowych – powiedział rektor-komendant AON gen. bryg. dr hab. inż. Janusz Kręcikij podczas uroczystej inauguracji roku akademickiego, która odbyła się 2 października 2008 roku.

W przemówieniu rektor-komendant zwrócił uwagę na ogromne zmiany zachodzące w naszej uczelni. Są one potrzebne po to, aby wyjść naprzeciw nowym wymaganiom, które stawiane są Akademii jako nowoczesnemu ośrodkowi naukowo-dydaktycznemu, specjalizującemu się w szeroko pojętej obronności i szeroko rozumianym bezpieczeństwie narodowym – zaakcentował.

W trakcie uroczystości, która zbiegła się z obchodami święta Akademii, generała Janusza Kręcikija uhonorowano Pierścieniem Pamiątkowym AON, przyznany przez senatorów naszej uczelni na wniosek Kapituły.

Wyróżnieni za zaangażowanie na rzecz AON

Za szczególne zasługi i zaangażowanie na rzecz Akademii, rektor-komendant wyróżnił członków kadry naukowo-dydaktycznej i pracowników wojska: Pierścieniem Pamiątkowym AON, Ryngrafem AON oraz Medalem Rektora-Komendanta AON.

Członkowie samorządu studenckiego i najbardziej aktywni studenci naszej uczelni również zostali nagrodzeni Medalem Rektora-Komendanta AON oraz dyplomem uznania.

W dalszej części uroczystości, z rąk generała Janusza Kręcikija dyplomy odebrało 8 doktorów habilitowanych oraz 27 doktorów.

Nowo promowani doktorzy naszej uczelni

Rozpoczęcie roku akademickiego jest dla studentów ważną chwilą. Właśnie do nich rektor zwrócił się słowami: *To wy jesteście głównymi bohaterami dzisiejszej uroczystości i życzę Wam wielu sukcesów oraz wytrwałości w studiowaniu, a także niezapomnianych chwil, jakie spędzicie w naszej uczelni.* Po immatrykulacji, z wykładem otwartym nt. *Polska polityka zagraniczna. Nowe wyzwania – nowe zadania*, wystąpił prof. Adam Daniel Rotfeld.

Uroczyste wręczenie indeksów studentom I roku

Wśród gości uczestniczących w inauguracji znaleźli się: szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego Władysław Stasiak, I zastępca szefa Sztabu Generalnego gen. broni Mieczysław Stachowiak, podsekretarz stanu w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego prof. Jerzy Duszyński, zastępca przewodniczącego Senackiej Komisji Obrony Narodowej Andrzej Owczarek, biskup polowy WP gen. dyw. dr hab. Tadeusz Płoski, dowódca operacyjny Sił Zbrojnych RP gen. broni Bronisław Kwiatkowski. Ponadto swoją obecnością zaszczytili Akademię dyrektorzy departamentów MON, przedstawiciele dowództw rodzajów sił zbrojnych oraz instytucji państwowych współpracujących z AON, rektorzy uczelni wyższych oraz komendanci uczelni wojskowych, jak również attaché obrony akredytowani w Polsce.

Uczestnicy inauguracji

W roli gości honorowych w uroczystości wzięli udział byli komendanci i zastępcy komendantów naszej uczelni oraz przedstawiciele organizacji kombatanckich.

*Agnieszka Adamiak
Fot. I. Koziarek*

Wzrastać, dojrzewać: oto zadanie młodego człowieka

„Bądźcie wymagający wobec otaczającego was świata,
ale przede wszystkim wymagajcie od siebie samych.
Nie popadajcie w przeciętność,
nie ulegajcie dyktatom zmieniającej się mody,
nie pozwólcie się mamici złudzeniom konsumizmu”.

Jan Paweł II

7 listopada 2008 roku w Sali Kongresowej Pałacu Kultury i Nauki odbyła się Inauguracja Stypendiów m.st. Warszawy im. Jana Pawła II, która zgromadziła najzdolniejszą i najbardziej aktywną młodzież uczącą się w Warszawie.

Galę otworzyli: prezydent m.st. Warszawy Hanna Gronkiewicz-Waltz oraz dyrektor Centrum Myśli Jana Pawła II Piotr Dardziński, po czym nastąpiło wręczenie listów gratulacyjnych dziesięciu najlepszym stypendystom. Uroczystość prowadzili stypendyści. Ważnym punktem ceremonii było wystąpienie gościa specjalnego – Pawła Zuchniewicza – autora licznych publikacji na temat Papieża. Ceremonię swoim śpiewem uświetnił Chór Centrum Myśli Jana Pawła II.

Uroczystość zakończyła się rozdaniem listów gratulacyjnych wszystkim obecnym stypendystom.

Wśród laureatów – ponad 600 osób, którym przyznano stypendia, znalazł się także **Karol Daniluk** – student II roku Wydziału Bezpieczeństwa Narodowego Akademii Obrony Narodowej, któremu serdecznie gratulujemy wyróżnienia!

Stypendia m.st. Warszawy im. Jana Pawła II przeznaczone są dla uczniów szkół podstawowych, gimnazjów, szkół ponadgimnazjalnych oraz studentów uczących się w Warszawie, którzy mimo trudnych warunków materialnych, rodzinnych lub zdrowotnych osiągają wysokie wyniki i twórczo angażują się w różnorodne inicjatywy. Stypendium pozwala wspierać talenty, pasję i ambicje oraz popiera zaangażowanie młodych

w szczytne cele. Stypendyści biorą udział w projektach i stale współpracują z Centrum Myśli Jana Pawła II. Stypendia dla studentów i doktorantów wynoszą od 500 do 1500 zł brutto, są przyznawane na podstawie Uchwały Nr LVIII/1612/2005 Rady m.st. Warszawy z dnia 31 lipca 2005 roku. Za koordynację programu odpowiada Centrum Myśli Jana Pawła II, miejska instytucja, która promuje nauczanie zainicjowane przez Papieża Polaka. Wnioski mogą składać uczniowie szkół podstawowych, gimnazjów, liceum oraz studenci. Komisja, podejmując decyzję o przyznaniu stypendium, bierze pod uwagę średnią ocen, dochód na członka rodziny oraz zaan-

gażowanie społeczne kandydata, np. w wolontariat lub działalność w Centrum. Można też pochwalić się wybitnymi wynikami sportowymi. Za poszczególne kryteria są przyznawane punkty, a ich suma decyduje o wysokości stypendium.

Program stypendialny im. Jana Pawła II to nie tylko wsparcie materialne. Centrum organizuje różne projekty dla poszczególnych grup wiekowych. Ich celem jest organizacja wolnego czasu i formacja intelektualna stypendystów, są to m.in. konkursy papieskie, seminaria i wykłady.

Ryszard Szynowski

Karol Daniluk

Z prac licencjackich

Obiekty dużego miasta jako potencjalny cel ataku terrorystycznego

Doświadczenia ostatnich lat pokazują, że najczęstszym celem ataków terrorystycznych są duże miasta, a w szczególności znajdujące się w nich obiekty.

W aspekcie zagrożeń atakiem terrorystycznym można je podzielić na: obiekty o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, obiekty administracji państwowej, rządowej i gospodarczej, obiekty infrastruktury miasta, a także obiekty użyteczności publicznej oraz zgromadzenia ludzkie.

Uderzenia terrorystyczne mogą spowodować dezorganizację państwa

Poważne konsekwencje niosą za sobą uderzenia na obiekty administracji państwowej, rządowej oraz gospodarczej, odgrywające kluczową ro-

lę w funkcjonowaniu miasta, a nawet całego państwa. Charakteryzując te budynki można powiedzieć, że są one typu zwartego, czyli z ograniczoną liczbą wejść, godziny otwarcia są precyzyjnie określone, zaś ruch osobowy jest zróżnicowany w zależności od pory dnia. Przechowywane są w nich dane, które wymagają ścisłej ochrony, dlatego w wyniku narastającego w ostatnich latach terroryzmu, niezbędne jest stworzenie służb filtrujących przychodzącą pocztę oraz zaopatrzenie.

Strategiczne znaczenie mają obiekty infrastruktury państwa

Ogromne szkody może spowodować atak na takie obiekty strategiczne jak: wodociągi, elektrownie, zakłady chemiczne, przemysłowe, reaktory atomowe, składy rezerw paliwowych, stacje paliw, składy broni (masowego rażenia, chemicznej, biologicznej), zakłady produkcji specjalnej, zakłady, w których przeprowadza się badania na-

ukowe, obiekty przechowujące rezerwy państwowe oraz zakłady związane z wydobywaniem strategicznych surowców państwa.

Duże skupiska ludzi są głównym celem ataków terrorystycznych

Rozpatrując potencjalne miejsca ataków terrorystycznych musimy wziąć również pod uwagę: lotniska, dworce kolejowe, metro oraz mosty, ze względu na przemieszczające się w ich obrębie duże skupiska ludzi. W najmniejszym stopniu narażone na atak terrorystyczny są lotniska – najlepiej chronione obiekty spośród wymienionych powyżej. Ich teren jest monitorowany, sprawdzane są dane osobowe pasażerów oraz przewożone przez nich rzeczy. Natomiast bardzo łatwym celem dla terrorystów są niemonitorowane obiekty typu powierzchniowego, położone w obszarach zurbanizowanych i łatwo dostępnych dla każdego, czyli dworce kolejowe, autobusowe oraz metro. Po-

twierdziły to zamachy terrorystyczne 11 marca 2004 r. w Madrycie na kolej oraz 7 lipca 2005 r. w Londynie na metro i autobus.

Podobnie jest w przypadku słabo chronionych szkół, szpitali, stadionów, kościołów, obiektów kulturalnych oraz centrów handlowych, które również charakteryzują się łatwą dostępnością oraz dużą liczbą przebywających w nich osób.

Szkody spowodowane przez ataki terrorystyczne najczęściej są już nieodwracalne i powodują dezorganizację dużego obszaru, a nawet całego państwa, dlatego niezwykle ważna jest ochrona tych miejsc.

*Dorota Czesuch
licencjat w INH*

Artykuł opracowany na podstawie pracy licencjackiej pt. „Kierunki przygotowań dużego miasta europejskiego do obrony przed atakiem terrorystycznym (na przykładzie Warszawy)”, napisanej pod kierunkiem dr. Czesława Marcinkowskiego.

Wielkie otrzęsiny studentów AON

23 listopada 2008 r. świeżo upieczeni studenci AON mieli możliwość integracji z koleżankami i kolegami ze starszych roczników braci studenckiej, podczas imprezy otrzęsinowej zorganizowanej w klubie Piekarnia w Warszawie. Organizacją imprezy zajął się Samorząd Studentów oraz agencja 4vinyl.

Impreza w zapowiedziach organizatorów przedstawiała się bardzo interesująco. Na dwóch scenach w klubie miało wystąpić dziewięciu dżezjów oraz trzech instrumentalistów. Całość imprezy miał zakończyć pokaz pirotechniczny przygotowany przez firmę rokit.pl. Ponadto dla pierwszych stu osób przybyłych do klubu przewidziana była nagroda w formie gratisowego piwa. Tego wieczoru nasi studenci wchodzili do Piekarni za darmo. Warunkiem było okazanie legitymacji studenckiej. Natomiast dla osób towarzyszących spoza Akademii przewidziano wejściówki w symbolicznej cenie pięciu złotych.

Start imprezy zapowiedziany był na godzinę 20.00. Studenci nie zawiedli, byli gotowi roz-

począć wielkie otrzęsiny, jednak... klub niestety jeszcze nie. Pierwsi imprezowicze odbili się od wejścia. Klub zmieścił się jednak w kwadransie akademickim i już po około 15–20 minutach można było wejść do środka.

Zdania studentów na temat tegorocznej imprezy otrzęsinowej są podzielone. Niestety dla większości wielkie otrzęsiny studentów AON, w porównaniu z tymi z lat poprzednich, okazały się niewypałem. „Większość” nie oznacza „wszy-

scy“, bowiem byli i tacy, którzy bawili się świetnie. Z minusów wymieniane było najczęściej – pomimo dwóch sal – zdecydowanie za mało miejsca

na parkiecie. Od strony organizatorów zabrakło także osoby, która w trakcie wieczoru przywitała by przybyłych na imprezę studentów. W końcu to wielkie otrzęsiny studentów AON, a nie jedna ze

zwykłych imprez, które co noc mają miejsce we wszystkich warszawskich klubach.

Pomijając jednak zamilowanie naszego narodu do narzekania, należy zapomnieć o tym co złe i skupić się przede wszystkim na tym co dobre, czyli plusach imprezy otrzęsinowej. A tym niewątpliwie był dzień rektorski w piątek po imprezie!

Anna Skolimowska

Fot. S. Urbanowicz

W Klubie AON

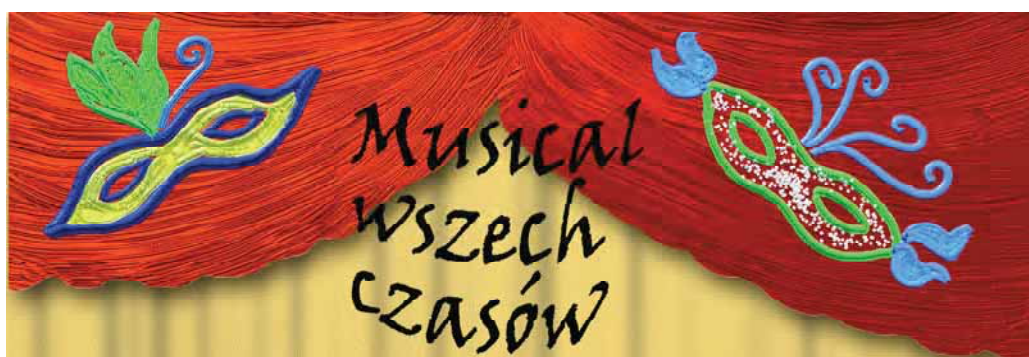
Koncert Ryszarda Rynkowskiego

2 października 2008 r. z okazji Święta Akademii oraz inauguracji roku akademickiego 2008/2009, w Klubie AON wystąpił Ryszard Rynkowski.

Ten znakomity piosenkarz, kompozytor i pianista zaprezentował akademickiej publiczności swoje największe hity, m.in. *Szczęśliwej drogi już czas*, *Życie jest nowelą*, *Za starzy, za młodzi*, *Urodziny*, *Wypijmy za błędy*, *Dary losu*, *Dziewczyny lubią brąz*. Podczas prawie dwugodzinnego koncertu nie zabrakło również największego przeboju Ryszarda Rynkowskiego pt. *Zwierzchnia Ryśka czyli jedzie pociąg z daleka*. Widownię rozbawiły opowiedziane przez artystę anegdody, związane z powstawaniem poszczególnych utworów. Na zakończenie piosenkarz wykonał utwór z najnowszej płyty, którego premiera planowana jest na grudzień tego roku. Organizatorami koncertu byli: Urząd Dzielnicy Rembertów m.st. Warszawy i Akademia Obrony Narodowej.

Tekst i fotografie: Ewa Ciunowicz

31 grudnia 2008 r. w Teatrze Roma w Warszawie po raz dwusetny zostanie wystawiony musical pt. „Upiór w operze”, w reżyserii Wojciecha Kępczyńskiego.

Ta oryginalna inscenizacja powstała na podstawie klasycznej powieści Gastona Lerouxa – pod tym samym tytułem. Widowisko, które zdobyło ponad pięćdziesiąt znaczących nagród teatralnych, obejrzało na całym świecie blisko osiemdziesiąt milionów widzów. Wystawiane było w ponad stu miastach przeszło dwudziestu krajów, co czyni je jednym z najchętniej oglądanych przedstawień. Muzykę na potrzeby inscenizacji skomponował Andrew Lloyd Webber, zaś przekładem tekstów Charlesa Harta na język polski zajął się Daniel Wysocki.

W pełnych emocji i napięcia scenach przedstawione zostają losy oszpeconego genialnego konstruktora, kompozytora, znawcy literatury i sztuki oraz wspaniałego śpiewaka w jednej osobie, który zakochuje się w pięknej solistce opery – Christine. Ta historia łączy

w sobie elementy fantastyki, kryminału oraz romansu.

Widzów oczarowuje nie tylko fenomenalna gra aktorów i porywająca muzyka, ale również scenografia, precyzyjnie przygotowana przez Pawła Dobrzyckiego: gigantyczne schody XIX-wiecznej paryskiej Opery Populaire, złożony gabinet dyrektorski, monumentalny słoń, czy też podziemne królestwo upiora. Wielkie wrażenie na publiczności wywołuje scena ukazująca spektakularny upadek dwięście pięćdziesięciokilogramowego kryształowego żyrandola.

Musical, wystawiany na deskach Teatru Roma, gwarantuje znakomitą obsadę aktorską. Występują w nim m.in. Damian Bogdan Aleksander (upiór), Paulina Janczak (Christine), Marcin Mroziński (Raoul) oraz w roli operowej primadonny Carlotty, znana z musicalu „Metro”, Barbara Melzer.

To trzeba zobaczyć!

Ewa Ciunowicz

Zapraszamy na przedstawienia teatralne

Informujemy, iż aktualny repertuar warszawskich teatrów znajduje się na tablicach informacyjnych w Klubie AON oraz w budynku nr 14 (siedziba Biblioteki Głównej).

Zapisy na spektakle prowadzi pani Dorota Fryc, tel. 022 681-43-67.

Nowy rok akademicki na sportowo

Bieżący rok akademicki już na samym początku dostarczył nam wielu emocji związanych z wydarzeniami, które rozegrały się na arenie sportowej AON.

I tak, 8 października 2008 r. kadra zawodowa naszej uczelni wystartowała w biegach przełajowych,

zorganizowanych z okazji Święta Akademii Obrony Narodowej. Półtorakilometrowa trasa przebiegała przez teren Akademii, a zakończyła się na strzelnicy Akademickiego Ośrodka Sportowego, gdzie zawodnicy stanęli do konkurencji strzelania z pistoletu sportowego. W biegach niezwykłym był mjr Zenon Ciemski, zaś na strzelnicy niepokonany okazał się kmr por. Zenon Chojnacki. Po podsumowaniu wyników w obu kategoriach – biegach i strzelaniu – absolutnym faworytem został płk Norbert Prusiński.

Natomiast 9 października 2008 r. również z okazji Święta Akademii Obrony Narodowej, w akademickiej hali sportowej zostały rozegrane zawody o Puchar Rektora-Komendanta AON w piłce siatkowej. Wzięło w nich udział sześć ze-

spółów, reprezentujących poszczególne wydziały oraz jednostki organizacyjne Akademii. Ostateczna rozgrywka zadecydowała o zwycięstwie reprezentacji pionu kanclerza, w składzie: płk Cezary Danielski, płk Dariusz Bandzul, ppłk Zbigniew Baczkowski, mł. chor. Sylwester Majek, st. sierż. Konrad Raczyński, Jacek Rzodkiewicz oraz Jacek

Borzęcki. Na drugim miejscu uplasował się zespół Wydziału Zarządzania i Dowodzenia, zaś na trzecim – Centrum Symulacji i Komputerowych Gier Wojennych.

*Oprac. red.
Fot. Z. Rutkowski*

Varsoviada 2008 - ogromny sukces naszych sportowców

W dniach 10–11 listopada 2008 r. na terenie stołecznego AWF-u odbyła się 45. Varsoviada, czyli igrzyska sportowe dla studentów pierwszego roku, kształcących się na warszawskich uczelniach. Patronat nad imprezą objęły: urząd miasta Warszawy, Akademicki Związek Sportowy oraz Akademia Wychowania Fizycznego.

Również Akademia Obrony Narodowej wystawiła grupę sportowców – studentów pierwszego roku, którzy podjęli wyzwanie i ochotczo stanęli do walki w dyscyplinach takich jak: tenis stołowy (Florentyna Kurzeja, Adam Lewicki), biegi przełajowe na dystansie 2,5 km (Patrik Mazurewicz) oraz ergometr wioślarski (Kamil Kozłowski).

Florentyna Kurzeja i Adam Lewicki

W grach zespołowych Akademia wystawiła dwie drużyny: siatkarzy i futsalców. Pierwsza z wymienionych drużyn, w składzie: Krzysztof Kardas, Dominik Swat, Damian Kielan, Łukasz

Kamil Kozłowski

Amróż, Grzegorz Krauze, Krzysztof Hapoński, Radosław Mysiowski, Daniel Kalinowski, doszła do ćwierćfinału. Siatkarze AON walczyli dzielnie, jednak przegrali z reprezentacją SGGW.

Inaczej przedstawiała się sytuacja z drużyną futsalców. Nasi reprezentanci rozprawili się z takimi piłkarskimi gigantami jak AWF czy PWiP, zaś w meczu finałowym pokonali drużynę WSHiP. Mecz do końca trzymał w napięciu, gdyż zwycięzca został wyłoniony dopiero w rzutach karnych. Zaszczytną funkcję trenera i koordynatora tej reprezentacji AON pełnił mjr Mirosław Bembnowicz, natomiast światła naszej bramki dzielnie

bronił Tomasz Pupik, wspaniale odpierający rzuty karne, nagminnie egzekwowane w trakcie turnieju. Ponadto w składzie zwycięskiej drużyny znaleźli się: Paweł Bieniasz, Marcin Kobus, Tomasz Kowalczyk, Radosław Mysiowski, Bartosz Czajkowski, Jakub Lasota, Przemysław Oskaldowicz, Tomasz Nowak, Paweł Kuchciński, Radosław Zarzycki, Tomasz Markowski i Michał Kopeć.

Serdecznie gratulujemy całej drużynie i trenerowi. Nikt nie spodziewał się takiego wyniku, dlatego tym bardziej cieszy nas to zwycięstwo. Dzięki niemu, na następnej Varsoviadzie drużyna AON będzie już kojarzona jako ta, z którą należy się liczyć.

Miejmy nadzieję, że 46. Varsoviada przyniesie nam tyle sportowych wrażeń i emocji, co tegorocz-

Nasi reprezentanci

na, czego życzę wszystkim sympatykom sportu.

Tadeusz Kupiecki

Fot. A. Matyja

Wspomnienia z maratonu w Podgoricy

Wyjazd na misję to niewątpliwie wielkie wydarzenie w życiu każdego żołnierza. To stawienie czoła wyzwaniom, walka z samotnością, a także doskonała lekcja rzemiosła wojskowego. Jednak każdy taki wyjazd łączy się z wieloma wątpliwościami i rozterkami. Największym przeżyciem jest z pewnością rozstanie z rodziną – martwimy się o to, jak sobie ona poradzi bez naszego wsparcia. Natomiast dla żołnierza-biegacza to także wiele pytań: o poziom bezpieczeństwa (*czy będę mógł bezpiecznie realizować swoją pasję?*), infrastrukturę (*czy będzie gdzie biegać?*), organizację pracy (*czy codzienne obowiązki, zmęczenie czy czas pracy pozwolą mi wyjść na trening?*), a także o takie drobiazgi jak strój sportowy (*czy znajdę*

w bagażu choć odrobinę miejsca by obok mundurów i niezbędne wyposażenia zmieścić także buty biegowe?).

Moje żołnierskie szczęście zaprowadziło mnie tym razem, w ramach XIX zmiany PKW KFOR, do Kosowa – kraju odbudowującego się po wojnach i konfliktach, które targały Bałkanami na przełomie wieków. Przed wyjazdem brakowało mi wielu informacji dotyczących sytuacji w Kosowie. Wiadomości o tym kraju i udziale Wojska Polskiego w operacji pokojowej czerpałem z doświadczeń zdobytych w trakcie pracy w Zakładzie Działań Połączonych i Operacji Pokojowych w Akademii Obrony Narodowej, od kolegów, z prasy, radia, telewizji i oczywiście internetu. Przyjąłem założe-

nie, że skoro Kosowo staje się coraz bezpieczniejszym krajem, to może uda mi się na moje hobby poświęcić choć odrobinę czasu.

Na lotnisku w Prisztinie – stolicy Kosowa, zostaliśmy mile zaskoczeni. Szykująca się do wyjazdu zmiana przygotowała wszystko tak, byśmy mogli szybko i sprawnie znaleźć się w bazie (dowództwie KFOR – KFOR HQ), dopełnić formalności meldunkowe i zjeść obfity posiłek. Zapoznanie z infrastrukturą bazy było także pretekstem do wyznaczenia ścieżki biegowej. Tak! Rysowała się szansa na bieganie. Obowiązki? Cóż... dużo, trudne, wszystko po angielsku. Czy dam radę? Czy bieganie mi nie przeszkodzi w ich wypełnianiu? Bo przecież bardzo ważne jest to, aby pod-

trzymać tak długo i mozolnie budowany prestiż oraz godny wizerunek żołnierza polskiego, tu w Kwaterze Głównej.

Kilka, kilkanaście dni pracy i udało się. Biegam! Całkiem naturalnie, kolejnym krokiem stało się sprawdzenie czy przypadkiem gdzieś w pobliżu nie odbywają się jakieś zawody – maraton, półmaraton, cokolwiek. Głód startu był wielki, tym bardziej, że na trzy dni przed wyłotem na misję brałem udział w maratonie wrocławskim (rekord życiowy 03,14,35). Zawody są – to pewne – w Bukareszcie, Sofii, Atenach... Nowym Jorku. Daleko. Ale jest też maraton w Czarnogórze, w jej stolicy – Podgoricy. Termin – 2 listopada, to około czterech tygodni na przygotowanie się i zorganizowanie wyjazdu. Krótko. Ale czym jest siła pasji? Jadę!!!

W ramach przygotowań, 5 października wystartowałem w zawodach „2008 Army 10 miler Shadow Run” w „polskiej” bazie BondSteel. Siódme miejsce w klasyfikacji generalnej (czas 01,07,21) zapewniło mi medale: dwa srebrne, przyznane w kategorii wiekowej oraz brązowy, który wywalczyłem w klasyfikacji drużynowej jako reprezentant kwatery głównej KFOR. Nie miało dla mnie większego znaczenia, że to „tylko” bieg dla żołnierzy i pracowników cywilnych KFOR. Dla mnie był to ogromny sukces, a słowa uznania od kolegów, przełożonych, przyjaciół i rodziny sprawiły mi wielką radość.

Do maratonu coraz bliżej, a problemy organizacyjne przede mną. I kolejne pytania. *Czy mogę legalnie wyjechać do Czarnogóry? Czy tam dojechać? Jak się na ten maraton zapisać, skoro zgłoszenia internetowe nie są aktywne? A może mógłbym reprezentować KFOR, albo polsko-ukraiński batalion? Czy ktoś mi pomoże ten wyjazd zorganizować – może zastępca dowódcy KFOR (DCOM KFOR), który jest wyśmienitym biegaczem, co pokazał w BondSteel? Cóż, zapytam. Poznam przynajmniej formalne aspekty takiego wyjazdu.*

I kolejna miła niespodzianka. *Naprawdę jest ktoś, kto chce nasze barwy reprezentować w tej*

– oni jednak nie mieli tyle szczęścia, żeby uzyskać zgodę swoich przełożonych. Byłem dumny z tego, że miałem możliwość pokazania, iż polski żołnierz nie tylko doskonale radzi sobie z trudami codziennych patroli, konwojów i służb, ale także z powodzeniem startuje w maratonie.

Podróż do Czarnogóry to przebijanie się przez góry, po wąskich, wijących się nieustannie drogach. To także kilka godzin oglądania widoków zapierających dech w piersiach. To niesamowita podróż, ciągnąca się przez wąwóz ze skałami górującymi bezpośrednio nad głowami i rwącą rzeką w dole. Podgorica to typowe centrum biznesowe bez wielu zabyt-

„morderczej” dyscyplinie? *Naprawdę jest ktoś, kto chce w ten sposób kreować pozytywny wizerunek naszego kontyngentu? To fantastycznie* – odpowiedział dowódca PKW KFOR pplk Andrzej Niemiec. Ze wsparciem dowództwa mogłem wyruszyć do Czarnogóry. Byli też inni chętni – Niemiec, Austriak, Włoch

ków, ale za to pełne nowoczesnej architektury. Na zwiedzanie nie było jednak czasu. Zrobiło się późno, a trzeba było jeszcze odebrać numer startowy, znaleźć nocleg, coś zjeść i wypocząć. W czasie podróży i w nocy padało. Do hotelowego pokoiku wpadało świeże i rześkie powietrze. *To dobrze, łatwiej będzie biegać*

– pomyślałem przed zaśnięciem. Poranek przywitał mnie promieniami słonecznymi (nie wiedziałem jeszcze co mnie czeka). Było ciepło i miło. Dotarcie na start nie stanowiło problemu. Rozgrzewka i... robi się coraz cieplej. Cała wilgoć wczorajszych opadów zaczyna parować. Oj, będzie ciężko – pomyślałem.

Na starcie znalazło się niewiele śmiazków, co mnie bardzo zdziwiło, biorąc pod uwagę, że maraton rozgrywany jest w stolicy Czarnogóry. Głównie byli to obcokrajowcy z Rosji, Serbii, Mołdawii, Albanii, Chorwacji, Bułgarii. Niestety oprócz mnie nie było Polaków.

– *Ruszamy ostro, jakbyśmy chcieli pokazać zgromadzonej publiczności jacy jesteśmy silni i jak dobrze przygotowani. Dwa, trzy kilometry i każdy łapie swój rytm biegu. Ja biegnę w tempie pozwalającym myśleć o czasie w granicach trzech godzin i piętnastu minut. To dobry czas – bliższy mojemu rekordowi życiowemu. Szybko jednak przekonuję się, że w tych warunkach pogodowych może to być trudne. Z każdą chwilą tętno niebezpiecznie rośnie, a delikatny wiaterek nie przynosi oczekiwanej ochłody. Dziesiąty kilometr – czas 00,45,50 – i nadal szansa na zadowalający rezultat. Temperatura 23°C – to za dużo jak na tę porę dnia, a nie ma jeszcze jedenastej. Piętnasty kilometr – mijam dużą grupę i przede mną nie ma nikogo. Biegnie się ciężko, nie ma kogo gonić, głosy za plecami cichną. Zaczyna się*

walka z własnymi myślami. Dwudziesty kilometr – czuję, że zwalniam. Weryfikuję swoje plany na czas 03,30,00. Na punktach odżywiania jest tylko woda i cukier w kostkach. Piję dużo, ale to niewiele pomaga. Jest gorąco! Dwudziesty piąty kilometr – dogania mnie trójka biegaczy. Czyżbym aż tak zwolnił, aż tak osłabł? Rozmawiamy. – Hey,

kilometr – zaczyna się odliczanie. Już wiem, że dobiegnę. Jeszcze siedem, sześć, pięć kilometrów i będzie meta. Pojawia się radość. Przedwczesna! Czterdziesty kilometr – brakuje mi sił. Zamiast przyspieszyć, powalczę w końcówce, zaczynam człapać. Co robić? Mam przecież jeszcze z polską flagą wbiec na metę. Końcówka, zbieram się w sobie, mu-

how is going? – I'm empty – Me too. Koniec rozmowy, oszczędzam siły. Po chwili znów zostaję sam. Ci, którzy mnie dogonili chyba stracili zbyt wiele energii na pogoń za mną. Zostali z tyłu. Od trzydziestego kilometra zaczynam doganiać tych, którym zabrakło sił. Tych, którzy napotkali na trasie osławioną maratońską „ścianę”, której pokonać nie daje szansę na osiągnięcie dobrego wyniku. W przeciwnym wypadku zostaje tylko walka z własnymi słabościami. Cieszę się, gdy mijam kolejnego zawodnika, ale rzut oka na zegarek uświadamia mi, że i tak biegnę coraz wolniej. Trzydziesty piąty

szę wykrzesać resztki sił. Dwieście metrów do mety – chwytam flagę. Wbiegam na metę z dumą – nie podniesioną głową, a białe – czerwone barwy powiewają nad mną. Czas 03,36,53 – nie jestem zadowolony. Liczyłem na więcej. Ale może powinienem się cieszyć, że przy takiej pogodzie, tak dobrze zniosłem trud tego maratonu? Z głośników dobiega znajome mi nazwisko i imię, nazywa mojego rodzinnego miasta i kraj – Polska. Ale jest i więcej. – To polski żołnierz KFOR. Słysz brawa. Wspaniałe uczucie!

Tak właśnie wspominam swój pierwszy „misyjny” maraton.

Andrzej Pągowski

Złota Praga

Architektura Pragi niewątpliwie zachwyca każdego turystę. Nie sposób opisać wszystkich zabytków tego pięknego miasta, dlatego zaprezentuję kilka ważniejszych miejsc, które warto zwiedzić podczas wizyty w stolicy Republiki Czeskiej.

Stare Miasto

Liczące ponad dziesięć wieków centrum Pragi, od 1992 roku należy do grona zabytków światowego

dziedzictwa kultury UNESCO. Główną atrakcją tego miasta jest Rynek Staromiejski, przy którym mieści się XII-wieczna gotycka świątynia Panny Marii przed Tynem. Jej symetryczne wieże ozdobione są wieloma iglicami, zaś na szczycie kościoła znajduje się złota figura Matki Bożej. Ciekawą budowlą rynku jest także 70-metrowa gotycka wieża Ratusza Staromiejskiego. Na jej południowej ścianie widnieje XV-wieczny ruchomy zegar astronomiczny – Orloj. Uwagę turystów przyciąga również barokowy kościół św. Mikołaja oraz odsłonięty w 1915 roku pomnik Jana Husa.

Hradczany

Niezwykłym miejscem w Pradze jest powstała w XIV wieku dzielnica królewska, dawna siedziba władców Czech, usytuowana na wzgórzu, na zachodnim brzegu Włtawy. To właśnie na Hradczanach wznosi się kompleks zamku królewskiego, ba-

Kościół Panny Marii przed Týnem

Orloj

Katedra św. Wita, Wacława i Wojciecha

Hradczany nocą

zylika św. Jerzego oraz gotycka katedra św. Wita, Wacława i Wojciecha, w której spoczywają czescy królowie i cesarzowie, m.in. Karol IV, Ferdynand, czy Maksymilian II, oraz ich małżonki, a także przechowywane są insygnia koronacyjne królów czeskich. W katedrze znajduje się również słynna kaplica św. Wacława, której ściany pokryte są malowidłami i ozdobione kamieniami szlachetnymi.

Złota Uliczka

O Złotej Uliczce z pewnością słyszał każdy. Mieszczące się przy niej małe kolorowe domki zostały wzniesione w latach dziewięćdziesiątych XVI wieku. Początkowo zajmowali je strzelcy zamkowi, następnie zasiedlili złotnicy, a jeszcze później alchemicy, którzy, jak głosi legenda, na zlecenie cesarza Rudolfa II poszukiwali kamienia filozoficznego i próbowali wyprodukować złoto.

Złota Uliczka

Most Karola

Zabytkową budowlą Pragi jest mierzący ponad pół kilometra most Karola, który zastąpił zniszczony w 1342 r. przez powódź XII-wieczny most Judyty. Budowę nowego mostu, zaprojektowanego przez Petra Parléra – najważniejszego architekta praskiego epoki gotyku, rozpoczęto już w 1375 r. za panowania cesarza Karola IV. Po obu stronach zabytku wznoszą się gotyckie wieże, w których wnętrzu znajdują się ekspozycje poświęcone tej średniowiecznej budowl.

Nowe Miasto

Odwiedzając Pragę warto wybrać się na Václavské náměstí, czyli tzw. Václavaka. Ten mierzący 682 m długości i 60 m szerokości bulwar, pierwotnie pełnił funkcję końskiego targu, zaś obecnie mieszczą się przy nim hotele, restauracje i sklepy. W jego górnej części znajduje się Muzeum Narodowe.

Václavské náměstí

we, przed którym w 1912 roku wzniesiono konny pomnik patrona Czech i Pragi – św. Wacława.

Podczas wycieczki po stolicy Czech, zachęcam również do zwiedzenia żydowskiej dzielnicy Josefov z najstarszym w Europie XV-wiecznym cmentarzem, Wzgórza Petrzin – ulubionego miejsca spacerowego prażan, XVIII-wiecznego barokowego kościoła i klasztoru przy placu Loretańskim, Wyszehradu – X-wiecznego zamku praskich władców Przemyślidów, a także wielu innych wspaniałych zabytków tego urokliwego miasta.

Ewa Ciunowicz

Fot. M. Ciunowicz

XVI zjazd redaktorów gazet akademickich

Aż 57 redaktorów reprezentujących 45 redakcji gazet akademickich wzięło udział w tegorocznym zjeździe zorganizowanym w dniach 23–24 października 2008 r., tym razem w Warszawie.

Seminarium bolońskie

Na pierwszy dzień zjazdu organizatorzy spotkania – redakcje: „Gazety SGH” oraz czasopisma „Uniwersytet Warszawski”, zaplanowali cykl

Fot. E. Ciunowicz

Pierwszy dzień zjazdu – wykłady bolońskie

wykładów przeprowadzonych przez ekspertów bolońskich: dr. inż. Tomasza Saryusza-Wolskiego, prof. dr. hab. Stanisława Chwirot, dr hab. Ewę Chmielecką oraz dr Marię Misiewicz. W murach Szkoły Głównej Handlowej, redaktorów oraz prelegentów serdecznie powitał rektor SGH prof. dr hab. Adam Budnikowski, który życzył zgromadzonemu owocnych obrad.

Pierwszy mówca, dr inż. Tomasz Saryusz-Wolski, w wystąpieniu starał się wyjaśnić przyczyny wprowadzania systemu bolońskiego oraz istotę zmian z niego płynących. Jego zdaniem, do osiągnięcia celu wprowadzania procesu, czyli zwiększenia atrakcyjności Europy jako miejsca kształcenia, pomocne jest wykorzystanie narzędzi budowy Europejskiego Obszaru Szkolnictwa Wyższego, do których zaliczył: trzystopniowy system studiów, system transferu i akumulacji punktów (ECTS – European Credit Transfer and

Fot. E. Ciunowicz

Eksperci bolońscy: dr hab. Ewa Chmielecka oraz dr inż. Tomasz Saryusz-Wolski

Accumulation System), mobilność studentów i pracowników, system zapewnienia jakości kształcenia na szczeblu europejskim, krajowym i uczelnianym oraz Europejską i Krajową Strukturę Kwalifikacji.

Następnie prof. dr hab. Stanisław Chwirot omówił korzyści, wynikające z wprowadzenia studiów dwustopniowych. *Ten elastyczny system studiów pozwala na uzyskanie zróżnicowanych efektów kształcenia w postaci zróżnicowanych*

Fot. E. Ciunowicz

Współorganizatorki zjazdu: od lewej Anna Domalewska i Barbara Minkiewicz

kompetencji absolwentów tych samych szkół – zapewnił. Za trafny uznał tym samym sposób oceny kompetencji absolwentów, która następuje na podstawie dyplomów ukończenia studiów zarówno I, jak i II stopnia.

Ramy kwalifikacji dla EOSW przedstawiła dr hab. Ewa Chmielecka. Jej zdaniem *zapewnienie zarówno różnorodności jak i porównywalności kształcenia jest możliwe poprzez ramy kwalifikacji, w których punktami odniesienia są generyczne efekty kształcenia, a nie programy (treści)*. Mówiąc o Polskiej Strukturze Kwalifikacji zasygnalizowała, iż wyznacznikami efektów kształcenia mają być: wiedza, umiejętności i postawy.

Na zakończenie cyklu wykładów, o nowej edycji konkursu ECTS/DS Label opowiedziała dr Maria Misiewicz. W wystąpieniu przedstawiła genezę i kanony systemu ECTS, strukturę i zasady wypełniania suplementu do dyplomu, a także warunki przyznawania certyfikatów: ECTS Label i DS Label.

Gazety akademickie - miejscem na debatę?

Główną częścią zjazdu była dyskusja panelowa, która odbyła się drugiego dnia w siedzibie Fundacji Rektorów Polskich. Udział w debacie wzięli zaproszeni goście: JM rektor SGH prof. dr hab. Adam Budnikowski, prorektor UW ds. badań naukowych i współpracy z zagranicą prof. dr hab. Włodzimierz Lengauer, prof. dr hab. Tomasz Bo-

Fot. Zbigniew Sulima (AGH Kraków)

Debata redaktorów z rektorami uczelni warszawskich w siedzibie Fundacji Rektorów Polskich

recki (rektor SGGW w latach 2002–2008) oraz dyrektor Instytutu Statystyki i Demografii SGH prof. dr hab. Janina Józwiak (rektor SGH w latach 1993–1999) – moderator dyskusji.

W trakcie spotkania zgromadzeni zastanawiali się nad możliwością prowadzenia debat na ła-

mach gazet akademickich, a tym samym publikowania wypowiedzi krytycznych dotyczących działań władz uczelnianych. Wstęp do dyskusji wygłosił Piotr Kierasieński – redaktor pisma „Forum Akademickie”, który brak polemiki o problemach uczelni na łamach gazet uczelnianych upatrywał często w fatalnym usytuowaniu redakcji w strukturze uczelni oraz sposobie ich podległości władzom. W swoim artykule pt. *Miejsce na debatę* który ukazał się w nr. 4–6 2008 r. „Przeglądu Uniwersyteckiego” (pismo Uniwersytetu Szczecińskiego), zauważył, iż brak niezależności redakcji prowadzi do cenzury ze strony władz uczelni oraz wytworzenia tzw. „akademickiej poprawności”, która przejawia się w ograniczeniach odnośnie do tego, co i w jakiej formie można publikować.

Z punktu widzenia większości zaproszonych rektorów debata w gazetach akademickich jest wskazana, jednak nie powinna być inspirowana przez władze. Zdaniem prof. Tomasza Boreckiego, odpowiedzialny rektor potrzebuje krytyki, jednak prezentowane opinie powinny być wyważone i nie mogą wprowadzać w błąd czytelników. Z kolei do propozycji wprowadzenia debat na łamy tych czasopism nie był przekonany prof. Włodzimierz Lengauer, który zasugerował, iż jest to znakomity sposób manipulowania ludźmi, dlatego należy zachować ostrożność w tej kwestii. Podczas dyskusji z rektorami uczelni warszawskich, redaktorzy słusznie zauważyli, iż przyczyną braku krytycznych komentarzy na łamach prowadzonych przez nich gazet, jest przede wszystkim brak osób chętnych do publicznego prezentowania swoich opinii. Bezpieczniej jest wyrażać swoje przekonania w kuluarach niż podpisując się pod wypowiedzią publikowaną w czasopiśmie akademickim. Redaktorzy uznali, iż debata w gazetach, których wydawcami są władze uczelniane jest możliwa, pod warunkiem, że będzie dotyczyć szerszych problemów, np. reformy szkolnictwa wyższego.

Rozmowy redaktorów z gośćmi dotyczyły również zawartości tematycznej tego typu czasopism. Zdaniem prof. Adama Budnikowskiego, na łamach gazet uczelnianych powinny znaleźć się

wiadomości bieżące, jednak minimalnie eksponujące rektora. Ważniejsze, w jego opinii, są informacje o osiągnięciach naukowych pracowników oraz ich opinie. Zaproszeni rektorzy byli jednak świadomi, jak trudno jest zgromadzić materiał, który zadowoli wszystkich czytelników.

W trakcie spotkania poruszono również kwestię finansowania gazet. Jednym z pomysłów na zdobycie środków na choćby częściowe pokrycie kosztów wydawniczych było pozyskiwanie reklamodawców, jednak w przypadku niskonakładowych gazet uczelni specjalistycznych jest to praktycznie niemożliwe. Dodatkowym proble-

mem, z którym borykają się redaktorzy, jest brak funduszy na wypłacanie honorariów autorskich. Zwrócili oni również uwagę na zbyt małą liczbę osób zatrudnianych w redakcjach oraz zastanawiali się nad sposobami zachęcania pracowników i studentów uczelni do nawiązania współpracy. Za pozytywną stronę swojej pracy uznali dużą niezależność, a tym samym brak ingerencji władz uczelnianych w zawartość prowadzonych przez nich gazet.

Poza merytoryczną częścią zjazdu organizatorzy zadbal również o rozrywkową stronę spotkania. Redaktorzy zwiedzili teren i poszczególne budynki Uniwersytetu Warszawskiego, m.in. Pałac Kazimierzowski, gmach dawnej oraz obecnej Biblioteki Uniwersyteckiej wraz z pięknym ogrodem znajdującym się na jej dachu, a także wzięli udział w turnieju kręgli.

Na kolejne lata planowane są spotkania we Wrocławiu, Gdańsku oraz Opolu. Koleżanki i koledzy redaktorzy, do zobaczenia za rok!

Ewa Ciunowicz

Fot. Zbigniew Sulima (AGH Kraków)

Wspólna fotografia redaktorów gazet akademickich uczestniczących w zjeździe

Nie tylko sensacja

Eksperci naszej uczelni są coraz bardziej doceniani przez przedstawicieli mediów. Oczywiście nadal pierwsze skrzypce gra tzw. „news” i trudno się spodziewać, że to się kiedykolwiek zmieni, dlatego największe zainteresowanie dziennikarzy Akademią pojawia się, gdy w jej murach goszczą sławy nauki lub polityki. Z tego powodu nasza uczelnia przeżywała oblężenie, gdy gościem honorowym zakończenia roku akademickiego 2007/2008 miał być prezydent RP. Duże zainteresowanie budzą też konferencje naukowe, szczególnie te międzynarodowe, w których bierze udział minister obrony narodowej. Ciekawym medialnie wydarzeniem okazało się też przekazanie Bibliotece Głównej amerykańskiego księgozbioru – wówczas uwagę

przyciągnął ambasador USA w Polsce Victor Ashe. Jednak w obecnych czasach, kiedy bezpieczeństwo narodowe, zarządzanie kryzysowe, czy współpraca cywilno-wojskowa stały się niezwykle istotne dla społeczeństwa, nasza uczelnia wzbudza zainteresowanie z co najmniej dwóch powodów. Przede wszystkim posiada w tych dziedzinach znakomitych ekspertów, którzy często służą swą wiedzą i komentują bieżące wydarzenia, m.in. instalację elementów tarczy antyrakietowej w Polsce, czy kwestie dotyczące operacji wsparcia pokoju lub historii wojskowości. Jednocześnie kształcą żołnierzy i osoby cywilne na potrzeby obronności państwa właśnie w tym niezwykle modnym obecnie obszarze (szczególne zainteresowanie wzbudza kierunek – bezpieczeństwo narodowe).

W kontekście profesjonalizacji polskiej armii, media poświęcają uwagę zakresowi współpracy Akademii z uczniami szkół średnich z „klas wojskowych”. Atrakcyjne są także ćwiczenia, prowadzone w naszej uczelni przez Centrum Symulacji i Komputerowych Gier Wojennych, często wspólnie z Centrum Szkolenia przed Bronią Masowego Rażenia. Dzięki uczestnictwie w takich wydarzeniach, dziennikarze nie tylko informują o nich społeczeństwo, ale także sami bliżej poznają zagadnienia związane z wojskowością. Uwagę przykuwają także przemiany zachodzące w Akademii, powodowane chęcią sprostania wyzwaniom, stawianym przez środowisko bezpieczeństwa XXI wieku,

a mające wpływ na strukturę uczelni. To z kolei znajduje odzwierciedlenie w programach nauczania na istniejących kierunkach studiów, jak i sprzyja kreowaniu nowych. Współpraca Akademii z przedstawicielami mediów to także szkolenia obronne dla dziennikarzy. Nasuwa się zatem konkluzja, że jednak nie zawsze najważniejsza jest pogon za sensacją. Istotne okazują się również pozytywne aspekty życia społecznego, których przejawem jest np. działalność ośrodków akademickich. Szkoda tylko, że informacje tego typu nadal stanowią mniejszość pośród tych, z którymi spotykamy się na co dzień.

dr Anna Antczak

Bezpieczeństwo i Higiena Pracy

Praca przy komputerze. Cz. II

Aby praca przy komputerze była jak najmniej uciążliwa, należy zapewnić pracownikom minimalne wymagania, wynikające z aktualnie obowiązującego rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej, z dnia 1 grudnia 1998 r. (Dz. U. Nr 148, poz. 973). Wyposażenie stanowiska pracy oraz sposób rozmieszczenia elementów tego wyposażenia, nie może powodować nadmiernego obciążenia – w tym wzroku – oraz być źródłem zagrożeń dla pracownika.

Monitor ekranowy przyjazny dla oczu

Niezwykle istotne jest, aby zakupione przez pracodawcę monitory spełniały określone w rozporządzeniu normy, a mianowicie:

- obraz na ekranie powinien być stabilny, bez tętnienia lub innych form niestabilności, zaś widoczne na nim znaki wyraźne i czytelne,
- jaskrawość i kontrast znaków na ekranie powinny być łatwe do regulowania, w zależności od warunków oświetlenia stanowiska pracy,
- ekran monitora powinien być pokryty warstwą antyodbiciową lub wyposażony w odpowiedni filtr,
- ustawienie ekranu monitora względem źródeł światła powinno ograniczać oślnienie i odbicia światła.

Bardzo ważne jest zapewnienie komfortu pracy wzrokowej, a szczególnie:

- odpowiedniego poziomu natężenia

oświetlenia (wymagania określone w polskich normach),

- ograniczenia oślnienia bezpośredniego od opraw, okien, przezroczystych lub półprzezroczystych ścian albo jasnych płaszczyzn pomieszczenia oraz oślnienia odbiciowego od okna ekranu monitora, w szczególności przez stosowanie odpowiednich opraw oświetleniowych, instalowanie żaluzji lub zasłon w oknach (dopuszcza się stosowanie opraw oświetlenia miejscowego, pod warunkiem, że będą to oprawy nie powodujące oślnienia),

- odległości oczu pracownika od ekranu monitora (400–750 mm).

Warto wiedzieć: wilgotność względna powietrza w pomieszczeniach przeznaczonych do pracy z monitorami ekranowymi nie powinna być mniejsza niż 40%.

Uwaga: na stanowisku z monitorem ekranowym obowiązuje zakaz pracy powyżej czterech godzin na dobę przez kobiety w ciąży.

Istotna jest również regulacja ustawienia monitora, umożliwiającą pochylenie ekranu co najmniej o 20 stopni do tyłu i 5 do przodu oraz obrót wokół własnej osi co najmniej o 120 stopni – po 60 stopni w obu kierunkach. W razie potrzeby, wynikającej z indywidualnych cech antropometrycznych pracownika, niezbędne jest użycie oddzielnej podstawy monitora lub zakupienie regulowanego stołu.

Zbigniew Adamiak

Zmiany nazw uczelni

Nazwy uczelni wyższych, zgodnie z treścią art. 255 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – *Prawo o szkolnictwie wyższym* (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.), do dnia 30 czerwca 2010 r. zostaną dostosowane do wymagań określonych w art. 3 tej ustawy. Jest to zadanie m.in. dla Rady Ministrów, która została zobowiązana do przedłożenia Sejmowi, w terminie do 30 czerwca 2009 r. projektu ustawy w tej sprawie.

Jak stanowi przepis art. 3 ust. 5 ustawy, wyraz „akademia” może być używany w nazwie uczelni, której jednostki organizacyjne posiada ją co najmniej dwa uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora. Warto zatem przypomnieć treść ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595 z późn. zm.), która ustala warunki przyznawania uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora następująco: *uprawnienia do nadawania stopnia doktora może otrzymać jednostka organizacyjna, która zatrudnia w pełnym wymiarze czasu pracy co najmniej osiem osób posiadających tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego, reprezentujących dziedzinę nauki lub dziedzinę sztuki, w zakresie której jednostka organizacyjna ma otrzymać*

uprawnienia. Osoby, o których mowa, mogą być wliczane do minimalnej liczby zatrudnionych tylko w jednej jednostce organizacyjnej i o ile są zatrudnione w tej jednostce nie krócej niż rok. Warto nadmienić, że uprawnienia do nadawania stopnia doktora nadaje Centralna Komisja do Spraw Stopni i Tytułów, na wniosek jednostki organizacyjnej uczelni, zaopiniowany przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego w terminie sześciu miesięcy od dnia złożenia wniosku o przyznanie uprawnienia.

Uwaga! Wykaz jednostek organizacyjnych uprawnionych do nadawania stopni doktora i doktora habilitowanego wraz z określeniem nazw nadawanych stopni jest ogłaszany w Monitorze Polskim (aktualny wykaz: Monitor Polski z 2007 r. Nr 41, poz. 462).

Ważne! Tryb zgłaszania wniosków o nadanie uprawnień oraz warunki formalne i wzory wniosków określają przepisy rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 27 stycznia 2004 r. w sprawie trybu zgłaszania wniosków o przyznanie uprawnienia do nadawania stopni doktora i doktora habilitowanego (Dz. U. Nr 21, poz. 194).

Andrzej Knapik
radca prawny

Z działalności związków zawodowych

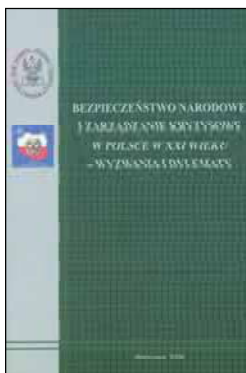
Miło nam Państwa poinformować, iż na konferencji sprawozdawczo-wyborczej Zarządu Okręgu NSZZ Pracowników Wojska Instytucji Centralnych MON, która odbyła się w dniach 20–22 października 2008 r. w Ryni, pani Alicja Nowacka – przewodnicząca Zarządu Zakładowego NSZZ PW AON, została wybrana do Zarządu Okręgu, zaś pan Grzegorz Kolek wszedł w skład Okręgowej Komisji Rewizyjnej. Osoby te jednocześnie otrzymały mandaty delegatów na konferencję krajową, planowaną na grudzień 2008 r.

Red.

Wydawnictwo konferencyjne

Bezpieczeństwo narodowe i zarządzanie kryzysowe w Polsce w XXI wieku - wyzwania i dylematy

Szeroka gama problemów związana z pojęciem bezpieczeństwa narodowego jest obecnie tematem wielu różnych konferencji, seminariów i narad. W związku z tym, z inicjatywy dwóch warszawskich uczelni: Wyższej Szkoły Informatyki Zarządzania i Administracji (tzw. Dobra Uczelnia) oraz Akademii Obrony Narodowej, 5 czerwca 2008 r. została zorganizowana konferencja naukowa nt. *Bezpieczeństwo narodowe i zarządzanie kryzysowe w Polsce w XXI wieku – wyzwania i dylematy*.

Głównym celem tego przedsięwzięcia była analiza uwarunkowań zarządzania bezpieczeństwem narodowym Polski w XXI wieku i kierunki rozwoju systemu zarządzania kryzysowego. Podstawowe problemy konferencji dotyczyły zagadnień takich jak: analiza wyzwań i zagrożeń dla bezpieczeństwa narodowego Polski w XXI wieku, bezpieczeństwo narodowe – istota, zakres, uwarunkowania, dylematy bezpieczeństwa narodowego Polski w XXI wieku, Polska w euroatlantyckiej przestrzeni bezpieczeństwa, polityka i strategia bezpieczeństwa narodowego, prawne i administracyjne uwarunkowania zarządzania kryzysowego, system zarządzania kryzysowego w Polsce, oraz zarządzanie kryzysowe w Unii Europejskiej.

Komitety honorowi konferencji tworzyli m.in.: Zdzisław Nowakowski (rektor Wyższej Szkoły Informatyki, Zarządzania i Administracji w Warszawie), Grzegorz Schetyna (wicepremier oraz minister spraw wewnętrznych), Bogdan Klich (minister obrony narodowej), Bogdan Zdrochowski (komendant-dziekan nieistniejącego już Wydziału Strategiczno-Obronno AON), natomiast w komitecie naukowym konferencji znaleźli się m.in. z AON prof. dr inż. Tadeusz Jemiolo, prof. dr hab. Waldemar Kitler, czy też z „Dobrej Uczelni” dr hab. Stanisław Pawlak, prof. dr hab. Kazimierz Rajchel.

Dorobek tego spotkania naukowego zawarty został w czteroczęściowym wydawnictwie pokonferencyjnym:

- część pierwsza (10 referatów), traktuje o współczesnym pojmowaniu bezpieczeństwa i zawiera m.in. referat Andrzeja Marciniuka (*Istota bezpieczeństwa Polski w XXI wieku*) oraz rozważania Andrzeja Dawidczyka (*Bezpieczeństwo państwa na początku XXI wieku. Wyzwania – problemy*),
- część druga (7 referatów), uwzględnia wybrane problemy bezpieczeństwa państwa, ujęte m.in. w interesującym referacie Tadeusza Jemiolo (*Polityczno-społeczne aspekty bezpieczeństwa energetycznego Polski*),
- część trzecia (10 referatów), dotyczy tematyki zarządzania bezpieczeństwem narodowym Polski, którą prezentuje m.in. Roman Kulczycki (*System bezpieczeństwa EURO-2012 Polski i Ukrainy – założenia*) oraz Jan Wojnarowski (*Udział Sił Zbrojnych, służb, straży, inspekcji i agencji w systemie reagowania kryzysowego*).
- część czwarta (14 referatów), podejmuje kwestię zarządzania kryzysowego jako elementu systemu bezpieczeństwa narodowego i zawiera m.in. wystąpienie Waldemara Kitlera (*System zarządzania kryzysowego w dziedzinie bezpieczeństwa narodowego*) oraz Zbigniewa Piątka (*Narodowy system pogotowia kryzysowego – obecny kształt i tendencje rozwoju*).

Powyżej pozwoliłem sobie na przedstawienie jedynie kilku tytułów wybranych opracowań, jednakże w każdej z czterech części, na uwagę zasługują także inne referaty, dlatego serdecznie zachęcam Państwa do zapoznania się z prezentowanym przeze mnie wydawnictwem konferencyjnym.

dr Czesław Marcinkowski

płk w st. spocz. dr Andrzej Wajda

Wizerunek literacki podchorążych Królestwa Polskiego

Co roku w Dzień Podchorążego czcimy pamięć inicjatorów Nocy Listopadowej. Wtedy ich następcy przybierają historyczne mundury, by choć na krótko upodobnić się do swoich poprzedników. Do tych, którzy rozslawili dumne miano podchorążych, zapalając pożar powstania, porywając do czynu zbrojnego rodaków, zda się zupełnie już pogodzonych z coraz mocniej dociskany m jarzmem samodzierżawia, śpiewających kornie i lojalnie w intencji cara: „... polskiego króla zachowaj nam, Panie”.

Według opinii Andrzeja Kijowskiego („W listopadowy wieczór”) „Nikt tu nie myślał o wolności, bo już jej instynkt zamierał w narodzie podbitym i oszukany”. Smutną tę prawdę potwierdzał również bohaterom Nocy Listopadowej poeta Dominik Magnuszewski:

„Wszędzie gasła nadzieja i tępała siła,
Tylko w młodzieży jeszcze ducha nie zgasili.
Oni młodego orla w piersiach wykarmili,
A szkoła podchorążych latać go uczyła”.

Jej to słuchacze obudzili ducha w narodzie i – jakkolwiek zaprzepaszczone zostały szanse powstania – nie na darmo. Wskazali drogę – jedyną, która, choć znów zniknęła we mgłę dziejów, w końcu przecież dowiodła nas do niepodległości. Trwała bowiem w pozbawionych ojczyzny dziadach naszych pamięć o tym, że w 1830 roku podchorążowie wyswobodzili orla białego, który „wzleciał w górnym pędzie”, kiedy to pamiętną Nocą Listopadową podchorążowie warszawskiej szkoły piechoty pod wodzą Piotra Wysockiego porwali za broń „rozumni szale” i mierzący siły na zamiary.

W książce „Bić się czy nie bić” Tomasz Łubieński ocenia podchorążych jako chłopców bardzo groźnych w spotkaniu wręcz, ale przyjmujących „pocziwy spiskowy patriotyzm za całą politykę”. Rzeczywiście, nie byli oni dalekowzroczni. Ponieważ byli pewni, że – gdy tylko wystąpią – poprze ich cały kraj, ruszy za nimi ca-

ły naród. Wierzyli, że oręż rozstrzygnie wszystko. Z pewnością każdemu z nich można by włożyć w usta wezwanie Kordiana: „Idźmy tam i wypalmy ogniami na murze wyrok zemsty (...) A potem kraj nasz wolny! Potem jasność dniowa!”

Taki jest utrwalony w historii zbiorowy wizerunek podchorążych z czasów Królestwa Polskiego – inicjatorów i uczestników Powstania Listopadowego, którzy (choć szkoła podchorążych jazdy początkowo znalazła się po stronie Wielkiego Księcia Konstantego) tak walecznie stawali w potrzebie, że w znacznej liczbie zostali później skazani przez zwycięzców na karę śmierci. Większość z nich zaocznie, gdyż bardzo licznie znaleźli się oni na emigracji, gdzie wielu zasiliło szeregi Towarzystwa Demokratycznego Polskiego.

Może więc ich „pocziwy spiskowy patriotyzm” wypływał nie z samego tylko romantycznego porywu serc młodzieńczych, ale także i z głębszych przemyśleń dotyczących polityki i państwa? A może jednak postawy polityczne wielu z nich formowały się dopiero w czasie walki i dojrzewały na uchodźstwie? Zapewne było różnie. Można to badać, korzystając z literatury pamiętnikarskiej. Ale można też obejrzeć naszych bohaterów w zwierciadle literatury pięknej.

Można ze zbiorowego portretu podchorążych tamtych czasów wyłonić jednostki – postaci literackie i konfrontując je z bohaterami pamiętników ocenić, jak – uformowani w pisarskiej wyobraźni i prawdziwi, będący zwykle pierwowzorami tamtych – podchorążowie dorastali miary Kordiana. Wszakże to ten tytułowy bohater dramatu Juliusza Słowackiego uosabia i symbolizuje ich patriotyzm, bezinteresowną ofiarność i męstwo.

Z owym wzorcem egzaltowanego romantycznego poety w podchorążackim mundurze po-

równajmy – zanurzonych w szarą i twardą żołnierską codzienność – podchorążych warszawskiej szkoły piechoty, przedstawionych w powieści „Kordian i cham” Leona Kruczkowskiego, dobrze osadzonej w realiach historycznych.

Mimo że wszyscy podchorążowie przychodzili do szkoły po najpierw rocznym, potem zaś aż czterech i nawet pięcioletnim stażu kadeckim w pułkach i mieli stopnie podoficerskie, traktowano ich na początku jak rekrutów i edukację ich zaczynało od szkoły żołnierza. A szkolono według upodobań Wielkiego Księcia Konstantego i jego wyobrażeń o wojsku tudzież kadrze oficerskiej. Autor „Wspomnień podchorążego z czasów Wielkiego Księcia Konstantego”, J.A. Komorowski, pisze: „Konstanty organizując to wojsko na sposób marionetkowy, wziął sobie za zasadę nadanie mu jak najpiękniejszej postawy, połączonej z największą precyzją ruchów i do tego w istocie doprowadził. A obawiając się rozwoju umysłowego w garnącej się pod sztandary niby narodowe młodzieży, dokładał wszelkiego starania, ażeby ją zajmować i męczyć ciągle służbą frontową, a tem samem oderwać od myślącego i postępowego towarzystwa”.

W programie zajęć szkół podchorążych przeważały zatem: musztra (ulubiony przedmiot księcia), grenadierka, fechtunek, taktyka i regulaminy. Niezmiernie ważną była sztuka komenderowania. Egzamin końcowy, wyłącznie praktyczny, podlegał głównie na udowodnieniu tej umiejętności.

Rozkład zajęć był taki, że podchorążowie nie mieli czasu ani na rozrywki kulturalne, ani nawet na czytanie książek, co zresztą nie było dobrze widziane. Treścią życia podchorążych z czasów Królestwa Polskiego była prawie wyłącznie służba: ćwiczenia: raporty, parady. Jeden z nich, podchorąży Patelski, we wspomnieniach swych ubolewa: „kto uwierzy, że dopiero w dwudziestym szóstym roku życia znalazłem się po raz pierwszy w warszawskim teatrze, i to po awansie podporucznika”.

Surowy rygor i nadmierne obciążenie zajęciami miały powstrzymywać życie umysłowe. I rzeczywiście – większość podchorążych w czasie wolnym korzystała z najmniej wybrednych i najbardziej do-

stępnych rozrywek w szynkach i damskich alkowach. Ale bywały wyjątki, z czasem coraz to liczniejsze. Jak wspomina bowiem J.A. Komorowski, „... gdzieniegdzie tylko siedział niektóry z poważniejszą książką w ręku, udzielona przez któregoś z oficerów, do których się pojedynczo, prawie potajemnie garnęli. Wówczas to jeszcze reszta szkoły patrzyła na was z ukosa, nie przezuwając, że to miał być zaród stowarzyszenia podchorążackiego, które 1830 rok wywołało”.

Tak to powoli, ostrożnie zaczęło się w szkole piechoty szerzyć czytelnictwo i ukierunkowane samokształcenie, które podchorążowie organizowali potajemnie, obawiając się donosicieli. W gromadzie byli wszakże i tacy, i to wcale liczni. Należało więc ukrywać nawet drobne wykroczenie, a tym bardziej przejawy wolnomysłnych i buntowniczych poglądów politycznych, jakie mogły razić i oburzać nawet dobrych kolegów, ale lojalnych wobec władzy.

W powieści Leona Kruczkowskiego taką postawę w skrajnej postaci okazywał podchorąży Jaś Groman, który wszędzie węszył rewolucję i doszukiwał się agitatorów drażniących naród przeciw cesarzowi. Także i główny bohater powieści, podchorąży Feliks Czarkowski, imię króla wymawiał uroczyście, pleno titulo, dumny z tego, że pełniąc wartę honorową miał zaszczyt zwrócić na siebie uwagę jego cesarskiej i królewskiej mości. Niepodobnieństwem wydaje mu się i zgrozą przejmując go nawet sama myśl o carobójstwie, której w ogóle do siebie nie dopuszcza. Gdy zaś jawi mu się ona jako podszept mary sennej: „Pójdiesz tam... cara zabijesz... Naród uwolnisz od despoty!”, reakcja prawomysłnego żołnierza jest jedynie możliwa i psychologicznie uzasadniona. „Teraz ja dopiero zmiarkowałem jego mości... Toś Ty, bratku... dekabrysta jakiś czy Jakobin, jego cara... jego królewskiej mości wróg”.

Takim jest podchorąży Czarkowski na początku powieści, przez co tym większą i bardziej wyrazistą okazuje się zmiana, jaka w nim zachodzi. U jej podłoża tkwiły: zawiedziona ambicja, zniechęcenie do życia w kieracie otepiałych zajęć, w klasztornej atmosferze, bez widoków na upragnione szlify.

Cytowany już wyżej pamiętnikarz stwierdza, że „... wydostanie się na stopień podporucznika, nawet z piętnastoma latami służby i świetnie złożonym egzaminem... należało do osobliwości, jak nazywaliśmy, równorzędnych pojawieniu kome-ty”. Dlatego jeden z kolegów Felusia Czarkowskiego, Paterkiem zwany, niewiele przesadził, kiedy obliczył, „... iż podchorąży belwederskiej szkoły żyć winien lat dwieście trzydzieści i pięć, miesięcy dziewięć, dni dwanaście i godzin siedem – aby się mógł doczekać bulionów generalskich”.

Tomasz Łubieński w „Bić się czy nie bić” przytacza opinię starych generałów, niechętnych powstaniu. Sądziłi oni, że wcale by ono nie wybuchło, „gdyby nie wybryk niedojrzałych podchorążych, gdyby lepiej w porę nadzorowano ich i awansowano, tak aby nie odbył się ów nieodpowiedzialny bieg drogą belwederską”.

Trudno odsiać motywy osobiste i bardziej przyziemne od wzniosłych – wyłącznie patriotycznych. Ale nie można się dziwić, że wśród podchorążych nastroje były złe: narastało zniechęcenie i na tym podłożu rodził się najpierw bunt przeciw stagnacji i szarzyźnie życia bezterminowych aspirantów do gwiazdek oficerskich.

Tak było również z podchorążym Czarkowskim, który „... z junaka i paradiera cesarskie war-ty przed rokiem sprawiającego z zapalem, stawał się z nienagła sensatem posępnym z chmurą na czole, z tajnym zamysłem w oczach, z buntem w sercu jak ładunek prochowy w panewce drze-miący niebezpiecznie”. W świadomości młodzień-ka, teraz już zaprzysiężonego spiskowca, dawny szacunek do majestatu królewskiego zmienił się w nienawiść do „tyrana” i „wschodniego despoty”.

Trudno zarzucać Czarkowskiemu, że na po-czątku tej jego wewnętrznej przemiany kierowała nim bardziej zawiedziona ambicja niż wzgląd na niedolę kraju. To było naturalne. Podobnie czuła cała brać podchorążacka, o której takie świadectwo daje gen. Prądyński: „tej nie było się można oswoić ze swoim złym położeniem, które im bardziej dolegało. Tym czulszą była na nie-szczęśliwe położenie kraju, tym skorsza do działa-nia, żeby razem zmienić i jedno, i drugie.

Tak to niezgoda na własną mizериę schodziła na plan drugi lub nawet bardzo odległy, a ustępo-wała miejsca sprawom publicznym: utracone

wolności, którą należało przywrócić bagneta-mi. Była to już psychologia spisku podchorążych i no-cy listopadowej.

Jego uczestnicy stali się bardzo już bliscy bez-interesownej, żarliwej postawie Kordiana, które-go poświęcenie wolne było od wszelkiej prywaty. Polski Winkelried nie oczekiwał nijakiej nagrody. Gotowością ofiarną natchniony – przyrzekał: „A gdy kraj ocalę, Nie zasiądę na tronie, przy tro-nie, pod tronem. Ja się w chwili ofiarnej jak ka-dzidło spalę”.

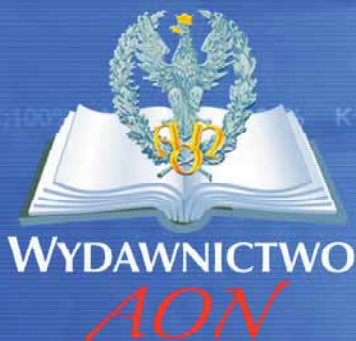
Jednak, przeciwnie niż tytułowy bohater dra-matu Juliusza Słowackiego, większość podchorą-żych – inicjatorów powstania nie przeżywała roz-terek ni wahań. Nieliczni przezorni, którzy się domagali, aby zawczasu porachować bagnety obu stron, milkli, nazwani kunktatorami i posądzeni o słabość woli. Doszłusowali tedy do większości kolegów, którzy zdeterminowani zdecydowali się wyjść na ulicę z żelazem w dłoni i kruszyć wszel-kie przeszkody wiodące do celu.

Nic więc dziwnego, że Felicjan Czarkowski osłupiał, gdy na jego wezwanie: „– Bracie żołnie-rzu! Nuże z nami”. Ktoś może, ktoś śmie zapytać: „– Dokąd?”, i świętym gniewem powodowany odruchowo, bez namysłu pchnął bagnetem.

Nic dziwnego, że ogarnięci patriotycznym zapalem podchorążowie uznali, iż „kto nie z nami, ten przeciw nam” i zabili kilku odmawiających objęcia dowództwa generałów, a wśród nich ko-mendanta swej własnej szkoły. Niestety, zabici by-li to prawi i zasłużeni żołnierze, który niechybnie wkrótce zasililiby szeregi powstańcze. Podchorą-żowie postąpili nazbyt pochopnie. Oni – dotąd niezwykle karni żołnierze – wychowani w ślepym posłuszeństwie i wdrożeni do rosyjskiego drylu.

Wszelako – jak ocenia Wacław tokarz w dzie-le „Armia Królestwa Polskiego (1815–1830)” okazało się, że „System Konstantego wydał (...) re-zultaty biegunowo odmienne od swych założeń, wychował ludzi, których zaciętość i poświęcenie patriotyczne zapełniło całe dzieje nasze aż po rok 1863”.

Z najnowszej historii wiemy, że przymioty ducha i cnoty żołnierskie podchorążych – bohate-rów „Warszawianki” Kazimierza Delavigne’a od-radzały się w ich następcach aż do naszych czasów.

WYDAWNICTWO
AON

WYDAWNICTWO AON

Oferujemy pełen zakres usług poligraficznych:

- przygotowanie projektów graficznych
- opracowanie redakcyjne
- usługi fotograficzne
- profesjonalny skład komputerowy
- przygotowanie do druku
- druk offsetowy
- uszlachetnianie druku
- usługi introligatorskie

Wykonujemy zlecenia nietypowe i drukujemy w małych nakładach.

Przy stałych zleceniach oferujemy rabaty i indywidualną kalkulację ceny.

Nasze atuty to długoletnie doświadczenie,
kompleksowa obsługa, wysoka jakość,
konkurencyjne ceny i krótkie terminy realizacji zamówień.

SERDECZNIE ZAPRASZAMY DO KORZYSTANIA Z NASZYCH USŁUG

C:100% M:100% Y:100% K:100%

Action: failed
Status: 5.0.0
Diagnostic-Code: X-Postfix, Name service error

al. gen. A. Chruściela 103
00-910 Warszawa, bud. nr 2
tel. 022 681-36-71
fax 022 681-37-52
e-mail: wydawnictwo@aon.edu.pl

Śmiechownik

Po zbadaniu i wypytaniu pacjenta, lekarz oświadcza:

– Mój panie, skoro na wigilię kolację zjadł pan dwa talerze grzybowej zupy, całego karpia z kartoflami, sporą porcję pierogów i pięć kawałków ciasta, to nic dziwnego, że pan później nie miał apetytu.

– Kiedy ja, panie doktorze, przed Wigilią też nie miałem apetytu...

Franio rysuje anioła z ogromnym nosem, wielkimi uszami i czterema parami skrzydeł.

– Bardzo ładnie, ale czy tak właśnie wygląda aniołek? – pyta zdziwiona mama.

– A czy widziałś mamusiu innego?

Mamo, choinka się pali! – woła z pokoju Jasio do matki zajętej w kuchni przygotowywaniem obiadu.

– Choinka się świeci, a nie pali – poprawia matka.

Za chwilę, chłopiec krzyczy:

– Mamo, mamo, chodź zobacz jak firanki się świecą.

Jasiu, kim chciałbyś w przyszłości zostać? – pyta nauczycielka.

– Świętym Mikołajem.

– Czyżby dlatego, że ma wspaniałe sanie, dużo podróżuje po świecie i roznosi prezenty?

– Nie, dlatego, że pracuje raz w roku.

Szanowni Czytelnicy!

Serdecznie zapraszamy do zamieszczania na łamach naszego pisma, artykułów na temat **wydarzeń z życia uczelni**.

Uprzejmie prosimy o dostarczanie:

- tekstów w formie wydruku oraz w wersji elektronicznej – **bez formatowania**,
 - fotografii w postaci pozytywu lub w wersji elektronicznej (format **jpg** lub **tiff**, rozdzielczość 300 dpi przy wymiarze 9x13).

Zainteresowanym studentom AON oferujemy współpracę w formie stażu.

Redakcja „Biuletynu AON”

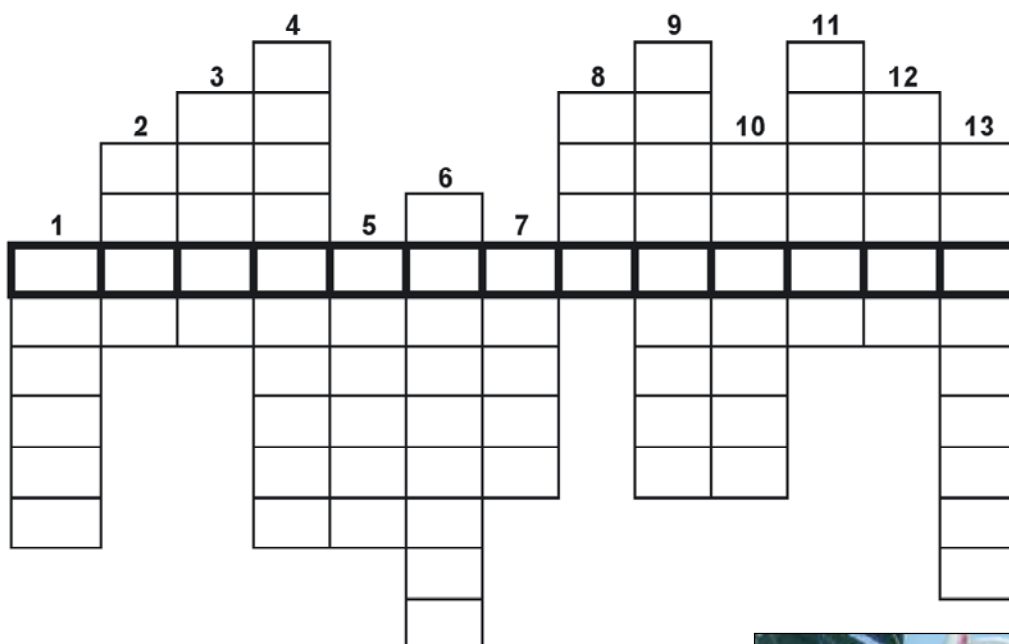
al. gen. A. Chruściela 103

00-910 Warszawa

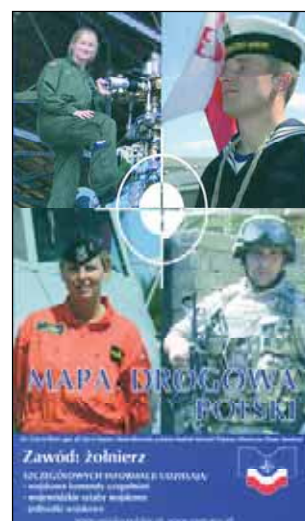
bud. nr 25, pok. 137

tel/fax 022 681-40-32

e-mail: biuletyn@aon.edu.pl

1. Nazwisko polityka, działacza związkowego, laureata Pokojowej Nagrody Nobla w 1983 r.
2. Natowskie oznaczenie sił stabilizacyjnych, działających do 2004 r. w Bośni i Hercegowinie.
3. Naukowa, sądowa, parlamentarna lub egzaminacyjna.
4. Pruski generał, teoretyk i historyk wojskowości, żył w latach 1780–1831.
5. W korpusie podoficerów.
6. Teoretyczne i praktyczne przedsięwzięcia mające na celu utrzymanie gotowości sił zbrojnych lub planowanie i organizacja skomplikowanego przedsięwzięcia.
7. Potocznie naramiennik.
8. Podyplomowe studia w AON dla przyszłych generałów.
9. Zbiór przepisów normujących zasady postępowania lub pracy organu państwowego, instytucji, zakładu lub urzędu.
10. Rodzaj szkolenia ogólnowojskowego przygotowującego żołnierzy do występów służbowych oraz prowadzenia walki.
11. Książeczka ucznia lub studenta służąca poświadczaniu przebiegu nauki.
12. Siły zbrojne państwa lub ich część, przebywająca na obszarze działań wojennych.
13. Kryptonim ćwiczenia dowódczo-sztabowego przeprowadzanego każdego roku przez AON lub ozdoba palca.

Prosimy o nadsyłanie rozwiązań krzyżówki wraz z danymi kontaktowymi na adres e-mail: biuletyn@aon.edu.pl, do 31 stycznia 2009 r.

Zwycięzców wyłonimy w drodze losowania. Nagrody do odbioru w redakcji (bl. 25, pok. 137).

Hasło krzyżówki z „Biuletynu AON” nr 3(37) 2008 brzmiało: PROFESJONALIZACJA. Nagrody otrzymali: Agnieszka Cieślak i Artur Piętka. Gratulujemy!

Na półce z książkami...

Globalizacja polityki światowej: wprowadzenie do stosunków międzynarodowych

Kraków, Wyd. Uniwersytetu Jagiellońskiego 2008, 1006 s. (sygn. bibl. 16145/III).

Podręcznik akademicki, dotyczący jakościowych zmian w stosunkach międzynarodowych, związanych

z narastającymi procesami globalizacji. Procesy te wnoszą do życia społecznego, w tym także międzynarodowego, nową jakość polegającą na odchodzeniu od westfalskiego systemu stosunków międzynarodowych, który opiera się na scentralizowanych państwach narodowych i przechodzeniu do systemu późnowestfalskiego lub nawet powestfalskiego o nowych, perspektywicznych cechach.

Kuba Jałoszyński

Współczesny wymiar antyterroryzmu

Warszawa, Trio 2008, 290 s. (sygn. bibl. 15881/III).

Niezwykle interesująca publikacja, odwołująca się do przedmiotu walki i przeciwdziałania zagrożeniom terrorystycznym we wszystkich jego wymiarach. Książka z całą pewnością stanowi na krajowym rynku wydawniczym unikatowe opracowanie.

Jarosław J. Piątek,

Renata Podgórska (red.)

Oblicza konfliktów: zbiór analiz i studia przypadków

Toruń, Wyd. Adam Marszałek 2008, 349 s. (sygn. bibl. 16003/III).

Konflikty są zjawiskiem powszechnym i naturalnym, ale nie ma na nie społecznego przyzwolenia. Ludzie,

obawiając się sytuacji spornych, często traktują je jako negatywny, niepożądany symptom. Nie lubią też osób, które ujawniają niezgodności czy skandale. Ten, kto niesie złe wieści, często ściąga na siebie uczucie żalu i gniewu oraz zachowania agresywne. Z punktu widzenia teoretyków, konflikty można podzielić na te o charakterze konstruktywnym i takie, które są destruktywne... (z artykułu Celiny Timoszyk-Tomczak pt. *Czynniki psychologiczne w konfliktach politycznych*).

Krzysztof Liedel, Paulina Piasecka

Współpraca międzynarodowa w zwalczaniu terroryzmu

Warszawa, Adam 2004, 133 s. (sygn. bibl. 8861/II).

Autorzy syntetycznie prezentują zjawisko terroryzmu oraz przedstawiają zagadnienia dotyczące jego zwalczania, ze szczególnym uwzględnieniem współpracy międzynarodowej.

Krzysztof Iwańczuk,

Tomasz Kapuśniak (red.)

Region Kaukazu w stosunkach międzynarodowych

Lublin, Wyd. Uniwersytetu Curie-Skłodowskiej 2008, 374 s. (sygn. bibl. 15882/III).

W książce podjęto próbę ukazania istoty, specyfiki państw i regionu

Kaukazu w stosunkach międzynarodowych oraz przedstawiono strategię mocarstw i państw, zarówno wobec poszczególnych krajów tego obszaru, jak i wobec całego regionu Kaukazu. O znaczeniu regionu Kaukazu we współczesnych stosunkach międzynarodowych nie decyduje jego wielkość terytorialna, lecz położenie geopolityczne i geoeconomiczne. Wskutek rozpadu ZSRR Kaukaz stał się terenem walk o dominację i wpływy pomiędzy mocarstwami. Rosja, która dąży do supremacji w regionie, napotyka zdecydowany sprzeciw Zachodu – Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, wspieranych przez UE, a także Iranu i Turcji. Rozgrywką się w XXI wieku „Wielka Gra” o Nowy Szlak Jedwabny dla transportu surowców energetycznych jest tego najlepszym przykładem. „Wąskie gardło” szlaków transportowych – region Kaukazu – może przesądzić o wyniku tej gry.

Tomasz Aleksandrowicz

Terroryzm międzynarodowy

Warszawa, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne 2008, 180 s. (sygn. bibl. 16034/III).

Podręcznik akademicki, zawierający obszerne opracowanie zjawiska terroryzmu, w tym omówienie międzynarodowych regulacji prawnych dotyczących zwalczania terroryzmu, obowiązki państw w zwalczaniu terroryzmu oraz zagrożenia terrorystyczne dla Polski.

W księgarni AON

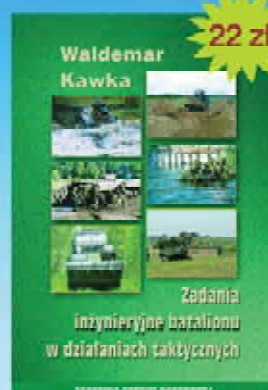
18 zł

Bogdan Panek
(kierownik zespołu)
Operacje połączone. Cz.I
Podstawy teoretyczne

21 zł

Sławomir Iwanowski
Bojowa dokumentacja
rozpoznawcza
wojsk lądowych

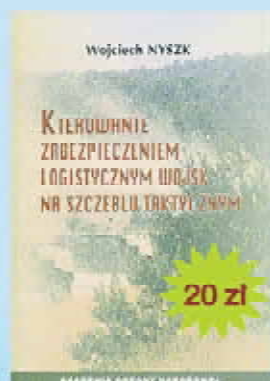
22 zł

Waldemar Kawka
Zadania inżynierskie
batalionu w działaniach
taktycznych

18 zł

**Udział sił zbrojnych
w systemie bezpieczeństwa
EURO 2012**
Materiały z konferencji
naukowej zorganizowanej
28 marca 2008 roku

20 zł

Wojciech Nyszk
Kierowanie zabezpieczeniem
logistycznym wojsk
na szczeblu taktycznym

23 zł

Stanisław Kowalkowski
Uwarunkowania
operacyjne i taktyczne
kierowania ruchem wojsk

Księgarnia Akademicka
czynna od wtorku do soboty w godz. 13.00–18.00
tel. (022) 681-46-08
e-mail: ksiegarnia.akademicka@aon.edu.pl